SPEKTRUM

Časopis zo života rímskokatolíckej farnosti Víťaz

ročník 19
Január 2018
číslo 1

Láska všetko znáša, všetko verí, všetko dúfa, všetko vydrží

Vinš do nového roka

alebo Vianočná verzia Prvého listu Korinťanom kapitola 13

Keby som svoj dom dokonale vyzdobil jedľovými vetvičkami, blikajúcimi svetielkami a vyhrávajúcimi zvončekmi, ale nemal by som lásku k svojej rodine, nebol by som ničím, iba dekorátorom.

Keby som sa namáhal v kuchyni a piekol kilá vianočných keksov, labužníckych maškŕt a keby som k jedlu prestrel nádherný stôl, ale nemal by som lásku k svojej rodine, nebol by som ničím, iba kuchárom.

Keby som pomáhal v charitnej jedálni, v domove dôchodcov spieval koledy a všetok svoj majetok minul na blahobyt, ale nemal by som piesne pre svoju rodinu, nič by mi to neosožilo.

Keby som ozdobil vianočný stromček žiariacimi anjelmi a háčkovanými hviezdami, zúčastnil sa tisícich osláv a v zbore spieval kantáty, ale nemal by som v srdci Ježiša Krista, tak som nič nepochopil, o čo vlastne ide.

Láska prerušuje pečenie kvôli objatiu dieťaťa.

Láska necháva bokom ozdoby kvôli pobozkaniu manželského partnera. *Láska je priateľská napriek náhleniu a stresu.*

Láska nezávidí iným ich domácnosť s vyberaným vianočným porcelánom a priliehavými obrusmi.

Láska neokrikuje deti, aby uhli z cesty, ale je vďačná, že sú a že môžu stáť v ceste.

Láska nedáva iba tým, ktorí môžu niečo vrátiť, ale s radosťou obdarúva práve tých, ktorí darčekom odpovedať nemôžu.

Láska všetko znáša, všetko verí, všetko dúfa, všetko vydrží.

Láska nikdy nezanikne. *Videohry sa rozbijú, perlové retiazky sa roztrhnú, tenisové rakety prasknú, ale dar lásky zostáva...*

Požehnaný, pokojný a Božou priazňou naplnený celý nový rok 2018 vyprosuje

d. o. Marek

meditačná snímka: E. Jenča, Ovčie

OBSAH

Vinš do nového roka 2
KATECHÉZA
Pastiersky list o. arcibiskupa 4
Homília na 2. nedeľu, rok B 6
Poďakovanie 7
Modlitba srdcom 8
ROZHOVOR
PaedDr. Miloš Jalčák 9
J. M. Vianney 10
NÁZORY A SVEDECTVÁ
Fenomén pútnictva 12
O obeti a ľudskosti 15
O rozlišovaní Božej vôle 16
Dr. Karol Mika 17
SPEKTRUM MLADÝCH
Ahoj deti! 22
Máš problém? (61. časť) 23
Trampoty v manželstve (119. časť) . 24
Stalo sa , stane sa 25
Štatistika 2017 26
Prehľad bohoslužieb 30

SNÍMKY

Titulka:	M. Magda
Vnútorná predná:	E. Jenča
Vnútorná zadná:	M. Magda
Vonkajšia zadná:	E. Jenča

SPEKTRUM

Vydáva:
Rímskokatolícky farský úrad
vo Víťaze pre vnútornú potrebu
Za vydanie zodpovedá:
d. o. Marek Hnat so spoločenstvom redakcie
Jazyková úprava: Anna Blizmanová
Grafika: Martin Magda sr.
Redakčný tím: d. o. Ján Biroš, Martina Gondová, Žofia Jenčová, Tomáš Magda ml., Mária Magdová, Monika Magdová, Lenka Novotná, Blažej Vaščák;
Kontakty: Tel.: 051/79 16 235; 79 16 116
e-maily: **vitaz@rimkat.sk**, **spektrum@rimkat.sk**
www.farnostvitaz.sk
číslo účtu: **5037445647/0900**
Redakcia si vyhradzuje právo úpravy textov.

Vianočná báseň

Dieťatko v drsnej maštali,
kde zvery dychčia, svoj hlad sýtia;
v miestach, kde on bol bezdomovcom,
tam domov pravý prichýli ťa.
Dosť múdrych hláv je, dlaní súcich,
no stratili sme nádej, súcit,
niet máp či lodí plávajúcich,
čo by ich našli v zhone bytia.

No k otvoreným dverám príde
raz každý s časom večerným,
na miesto, čo je staršie než Raj
a čnie sa vyššie ako Rím.
Tam napokon aj bludná hviezda
už skončí cestu temnou nocou.
V miestach, kde Boh bol bezdomovcom,
budeme všetci doma, s Ním.
GILBERT KEITH CHESTERTON

Človek sníva o šťastí,
stretá ho však len popri ceste k cieľu.
Keď si za cieľ zvolí šťastie, nikdy ho nenájde...

Nech nám Vianoce pomôžu
objaviť cez Dieťa,
ktoré je Bohom,
správnu cestu,
aby nás kráčajúc po nej
napĺňal vytúžený pokoj
a skutočná radosť.

Mons. Marián Gavenda

Pastiersky list košického arcibiskupa na Nový rok 2018

Drahí bratia a sestry v Kristovi!

Počas Vianoc sa naša pozornosť sústredila na Božie dieťa v jasliach. Dnes pozeráme s prosbami na jeho Matku - Božiu Matku, Pannu Máriu. Veď keď sa z nej narodil Ježiš, začala sa nová etapa dejín. Bol to dar nového začiatku pre celé ľudstvo. Preto sa aj teraz na začiatku kalendárneho roka označeného číslicou 2018 pozeráme na Bohorodičku a prosíme ju, aby nám u svojho Syna vyprosila milosť nového, dobrého a požehnaného začiatku. Veríme, že Mária nám takýto začiatok dokáže vyprosiť. Našli sme v nej mocnú orodovníčku a láskavú Matku. Ona vie, čo potrebujeme a nosí nás v srdci, veď iba prednedávnom sme zasvätili celú našu arcidiecézu jej Nepoškvrnenému Srdcu.

Nebeská Matka nám teda priniesla veľké svetlo. A skutočným svetlom pre život každého človeka je láska. Je preto dobré a správne všetko hodnotiť i plánovať vo svetle Božej lásky - v Ježišovom svetle, lebo ako hovorí evanjelista: „Ježiš je tým pravým svetlom, ktoré prišlo na svet a osvecuje každého človeka“ {Jn 1, 1-18).

Zo srdca vám prajem a vyprosujem, aby ste s pomocou Panny Márie živili v sebe svetlo Kristovej lásky po všetky dni tohto roka. Iba v tomto svetle žijeme svoj život naplno a šťastne. Práve v čase veľkej neistoty, nepokojov, individualizmu a tmy tohto sveta snažme sa viac rozpaľovať svetlo viery. Učme tomu už svoje deti. Privádzajme ich k Bohu. Veď kto im môže dať lepšiu budúcnosť ako práve Ježiš? Kto im môže ponúknuť večný život? Zabojujte za svoje deti a odovzdajte im skutočné hodnoty slovom a osobným príkladom. Nech to cítia aj cez vašu modlitbu a vašu prítomnosť na nedeľnej svätej omši. Chráňte si v neustálom zhone a strese aspoň jeden deň v týždni, aby ste mali čas duchovne načerpať a znovu sa napiť z Božej dobroty. Doma v súkromí nikto nevlastní takýto nevyčerpateľný prameň, preto každý veriaci potrebuje prísť do spoločenstva a sláviť Eucharistiu.

V nastávajúcom roku buďme k sebe navzájom lepší ako doteraz. Vo vzťahoch k všetkým ľuďom si uchovajme dobrú vôľu, štedré srdce a ochotné ruky pre konkrétnu pomoc trpiacim, bezdomovcom i vojnovým utečencom. Nezatvárajme si oči ani srdce pred biedou iných.

Už vopred vám vyjadrujem uznanie i vďačnosť za statočné postoje hodné kresťana katolíka, za váš záujem a angažovanosť v živote farnosti, za rozvoj viery, duchovného života a dobrého mena Cirkvi všade tam, kde žijete a pracujete. Hovorte nahlas o tom, že rodina je najväčší poklad a že pre deti nejestvuje väčší dar, než je láska otca a mamy. Lebo najkrajším obdobím v živote človeka je detstvo, ale človek musí zostarnúť, aby to pochopil a prijal. Preto povzbudzujte svojich blízkych, ktorí prežívajú rodinnú krízu, aby si dokázali odpustiť a zmieriť sa pre dobro svojich detí. Oslovujte aj mladých ľudí, ktorí váhajú a hoci žijú spolu, boja sa vstúpiť do sviatostného manželského zväzku. Povedzte im, aby sa nebáli vyznať svoju lásku verejne pred Bohom i celou širokou rodinou a priateľmi. Potrebujeme vedieť i vidieť, že láska na celý život je možná a že Bohom požehnané manželstvo je krásne, aj keď mnohým sa rodinný život rozpadol.

Nakoniec mi dovoľte poprosiť vás, aby ste na nás, svojich biskupov a kňazov, pozerali vždy cez eucharistického Krista. Takto sa usilujeme hľadieť aj my na vás. Prijmite nás takých, akí sme, majte trpezlivosť s našimi chybami a nedostatkami. Potrebujeme vašu spätnú väzbu, ale nie iba tú negatívnu. Odpustite nám, ak pre naše ľudské, ale aj kňazské nedostatky nedokážeme byť vždy dobrými pastiermi. Prosím vás, modlite sa za nás. A veľa sa modlite za duchovné povolania. Nech vzíde nové povolanie ku kňazstvu aj z vašej farnosti. Povzbudzujte svojich synov k službe miništranta, usmerňujte ich svojimi radami a posilňujte v nich odvahu odpovedať kladne na Božie volanie. V každej dobe potrebujeme nových, horlivých a hlavne svätých kňazov!

Drahí bratia a sestry! Aj keď som mnohých z vás ešte nikdy osobne nestretol, predsa ste v mojom srdci a v mojich každodenných modlitbách. O koľko viac vás miluje Boh, „ktorý je nad všetkými, preniká všetkých a je vo všetkých“ (Ef 4, 6)! Zomknime sa pevne okolo Ježiša ako jedna silná rodina. Naša cesta v novom roku nech je cestou neustálej dôvery v jeho pomoc. A pri tom všetkom sa každodenne spoliehajme na duchovné sprevádzanie Božej Matky Panny Márie, ktorá nás najlepšie učí, ako naplno dôverovať Bohu.

Všetkým vám prajem, aby sa celé dni a mesiace nového roka vo vašich osobných príbehoch a v rodinách naplnili Ježišovým svetlom a láskou. Nech vás Boh aj naďalej každodenne požehnáva a ochraňuje. Nech vás zachová v potrebnom zdraví a pri sile, aby ste tento rok s jeho pomocou začali a s jeho milosťou aj šťastne zavŕšili. K týmto prianiam sa pripája pomocný biskup Marek a emeritný arcibiskup Alojz. Spoločne vám vyprosujeme Božie požehnanie.

Nech vás žehná Všemohúci Boh Otec i Syn i Duch Svätý.

**Mons. Bernard Bober, arcibiskup-metropolita*

Arcibiskup Bernard Bober poďakuje za 25 rokov biskupskej služby

Košice 10. januára (TK KBS) Košický arcibiskup Mons. Bernard Bober poďakuje za 25 rokov svojej biskupskej služby. Ďakovná svätá omša sa uskutoční 30. januára 2018 o 10:00 hod. v Katedrále sv. Alžbety v Košiciach, informovala Košická arcidiecéza.

Bernard Bober sa narodil 3. novembra 1950 v Zbudskom Dlhom v okrese Humenné. Za kňaza bol vysvätený 8. júna 1974 v Bratislave. Pôsobiská: od roku 1974 bol kaplánom v Humennom, od roku 1975 kaplánom v Snine, od roku 1977 kaplánom v Zborove, od roku 1978 farským administrátorom v Kecerovciach, od roku 1990 farár-dekan v Humennom a od roku 1991 generálny vikár. Dnes už sv. Ján Pavol II. ho 28. decembra 1992 menoval za titulárneho biskupa Vissalského a košického pomocného biskupa. Za biskupa ho vysvätil 30. januára 1993 Jozef kardinál Tomko v Katedrále sv. Alžbety v Košiciach. Za košického arcibiskupa bol menovaný 4. júna 2010. Úrad prevzal 10. júla 2010.

snímka: M. Magda

Ďakujeme Ti, Pane Ježišu, za dar kňaza a biskupa, ktorého si nám poslal, aby hlásal tvoje slovo a konal v tvojom mene. Prosíme ťa, aby ťa jeho slová sprítomňovali, aby žil každý deň v zázraku tvojej smrti a nanebovstúpenia. Pošli mu svojho Ducha Svätého, aby prinášal dobrú zvesť všetkým, ktorí to potrebujú. S modlitbou veriaci z farnosti Víťaz

KATECHÉZA na 2. nedeľu v roku B
pripravil: Podbrezovský

Aj prví učeníci oslovili Pána Ježiša Učiteľ, Majster

Ochotne sa odlúčili od otca a rodiny a nasledovali ho

Dnešné evanjelium opisuje pripojenie prvých učeníkov k Pánovi Ježišovi: dvaja kafarnaumskí rybári Ondrej a Ján boli učeníkmi Jána Krstiteľa. Vo chvíli, keď tade prechádzal Ježiš, začuli, ako ho Ján nazval Baránok Boží a preto sa rozhodli nasledovať ho. Tento mesiášsky názov prevzal svätý Ján zo starozákonného Izaiáša, z jeho štvrtej piesne o služobníkovi Pána, ktorý prevzala cirkev aj do liturgie. Od tejto chvíle už Pán Ježiš nebol sám. O niekoľko dní neskôr sa obohatí o druhých dvoch učeníkov, a to Šimona a Jakuba. Všetci boli najprv učeníkmi svätého Jána Krstiteľa. Ochotne sa odlúčili od otca a rodiny a nasledovali ho.

Štyria ľudia, dve dvojice bratov, ktorí sa ešte tuhšie zbratali spoločnou vierou, títo štyria ľudia boli odhodlaní sprevádzať Pána Ježiša ako otca, ba ešte viac ako otca. Štyria kafarnaumskí rybári, štyria jednoduchí ľudia, z ktorých niektorí nevedeli ani čítať, ani písať, ani sa správne vyjadrovať, tých si povolal sám Pán Ježiš, aby spolu s nimi založil kráľovstvo, ktoré malo ovládnuť celú zem. Pre neho zanechali svoje loďky, ktoré toľko ráz spúšťali na vodu, toľko ráz priväzovali o breh, zanechali staré, obľúbené siete, ktoré im chytili toľko rýb. Zanechali otca, rodinu, slovom zanechali všetko len preto, aby nasledovali Ježiša - človeka, ktorý nesľuboval peniaze, ani pozemky a hovoril len o chudobe, láske a dokonalosti. Hoci aj ich duch ostane drsný a nízky oproti duchu majstra, hoci budú niekedy aj pochybovať a reptať, hoci aj budú ťažko chápať jeho pravdy, poučenia a podobenstvá a nakoniec ho v ťažkej skúške opustia, predsa im všetko odpustí za úprimnú istotu a ochotu, s akou počúvli a poslúchli jeho prvé zavolanie.

Kto z nás žijúcich dnes na zemi by bol schopný nasledovať ochotu prvých učeníkov? Keby tak prišiel Spasiteľ k obchodníkovi a povedal by mu: „... Zanechaj svoj obchod, pokladnicu...“, alebo k úradníkovi: „...Nechaj svoje listiny, siete to na ľudí...“, alebo k profesorovi: „... Zostúp z katedry, zanechaj knihy...“, alebo keby prišiel k robotníkovi a povedal by mu: „...Priateľu, odlož nástroje, opusť svoju rodinu. Ja ti dám inú prácu, inú úlohu...“, alebo ak by stretnúc boháča, nariadil mu, aby zanechal všetko, aby rozdal, čo má, lebo u neho bude mať nespočítateľné množstvo pokladov, ktoré sa neničia, ani nekazia...

Keby sa nám tak prihovoril Božský učiteľ, koľkí by sme ho nasledovali? Koľkí by sme šli za ním tak spontánne, tak nezištne, ako šli kafarnaumskí rybári? Pán Ježiš však nepovolal obchodníkov, ani tých, ktorí sa prísne držia litery zákona a vedia naspamäť celé strany, ani tých, ktorí príliš lipnú na hrudi, na svojej dedovizni. Nie náhodou si vybral svojich prvých nasledovníkov spomedzi rybárov. Veď rybár prežije väčšiu časť svojich dní na širej vode a preto je to človek trpezlivý, vie čakať, neponáhľa sa, rozprestrie svoju sieť a dôveruje v Boha. Voda má svoje rozmary a nepríjemné prekvapenia, nebezpečenstvá i úskalia. Rybár totiž nevie, či sa vráti s plnou loďkou, alebo bez jedinej rybky, ktorú by podal na stôl svojej rodine. Odovzdá sa do Božích rúk, do vôle Boha, ktorý mu poskytuje hojnosť, ale i nedostatok. Rybár je čistý na duši i na tele. Umýva si ruky vo vode a dýcha vzduch samoty a trpezlivosti.

> ***V istej škole dostali deti úlohu napísať, koho majú najradšej a prečo. Malá Monika napísala: „Pána učiteľa, lebo on ma vyučuje, aby zo mňa nebol hlupák...“***

K nasledovaniu týchto učeníkov sú v prvom rade povolaní tí, ktorí majú na starosti apoštolské Kristovo dielo, t.j. biskupi a kňazi. V širšom zmysle sme však všetci povolaní k apoštolskému dielu. Preto sa chceme učiť od prvých učeníkov, čo je podmienkou nášho zdravého apoštolátu. Predovšetkým jednoduchosť, pracovitosť a bezhraničná dôvera v Prozreteľnosť.

V istej škole dostali deti úlohu na-

písať, koho majú najradšej a prečo. Malá Monika napísala: „Pána učiteľa, lebo on ma vyučuje, aby zo mňa nebol hlupák...“ Aj prví učeníci oslovili Pána Ježiša učiteľ, majster a obľúbili si ho viac, ako všetko pozemské, pretože pochopili, že ich učí nie obyčajným veciam, nie ľudskej múdrosti, ale vzdeláva ich duše, aby boli schopné pre Božie kráľovstvo.

Prosme dobrého Spasiteľa, nášho Majstra, aby nám dal milosť, aby sme prilipli k nemu ako prví učeníci, aby sme sa k jeho dielu, k dielu šírenia jeho kráľovstva priložili s jednoduchosťou, pracovitosťou a neobmedzenou dôverou v Božiu prozreteľnosť. Amen.

„Čím sa odvďačím Pánovi za všetko, čo mi dal?“

Uprostred našej milej dedinky už štvrťstoročie stojí zväčšený, skoro celý nový Boží chrám. My všetci sme živé kamene, postavené na Kristovi - vyvolenom kameni. Dom modlitby pre všetkých - malých, mladých i starých. Sv. Augustín píše: „Zišli sme sa na slávnosť posviacky tohto domu modlitby.“ Toto je teda dom našich modlitieb a my sami sme dom Boží.

Čo sa tu dialo, keď rástol tento chrám, to sa deje teraz, keď sa schádzajú veriaci v Krista. Keď uveria, to akoby v horských lesoch stínali stromy a lámali kameň, keď sa dávajú poúčať vo viere, krstiť a viesť, akoby ich opracúvali, kresali a vyrovnávali ruky remeselníkov a umelcov. Ale Pánov dom vytvoria, až keď ich spojí láska.

Pán teda prebýva uprostred našej dedinky. Vďačíme za to aj kňazovi, ktorý nás vtedy s láskou viedol, usmerňoval, riadil. Vám, drahý duchovný otec, Mons. Jozef Dugas, ktorý ste s láskou prichádzali zo Širokého a riadili jeho stavbu. Uplynuli štyri mesiace a za tú krátku dobu sme mohli spievať Pánovi novú pieseň v tomto chráme.

Spievať vie len milujúci. To, čo teraz vidíme v hmotnej rovine na budove, to sa má duchovne diať v mysli, čo sa tu dokonale podarilo z kameňa a dreva, má sa pomocou Božej milosti podariť aj v našom tele. Vzdávame vďaky Pánovi, nášmu Bohu, ale i Vám, že ste nás tak horlivo viedli, kreatívne poúčali.

S vďačným srdcom chválime Vašu dobrotu, že pri stavbe tohto domu modlitby ste povzbudili aj ducha svojich veriacich, roznietili cit, ponúkli pomoc. Všetkých ste povzbudili, aby chceli a podporili úsilie dobrej vôle.

Nech dobrotivý Boh Vás denne zahŕňa požehnaním, pokojom, radosťou a istotou, že sa za Vás modlia a s vďakou spomínajú veriaci z Ovčia.

za FER z Ovčia Cyril Baloga

Kostol sv. Barbory v Ovčí; snímka: M. Magda ml.

Modlitba srdcom

Opäť nám Boh doprial dožiť sa nového roka a začať odznova na ceste s Bohom. Keď som o tom premýšľala, nenapadlo mi nič múdrejšie ako to, že nový začiatok jednoducho musíme spojiť s Pannou Máriou. Ona je tá, ktorá nám pomôže v našej ceste ku šťastnému koncu tu na zemi a zároveň šťastnému začiatku večného života v nebi.

Panna Mária nás neustále prosí a vyzýva: „Modlite sa, modlite sa mnoho!“ Prvým prejavom viery je modlitba. Katechizmus katolíckej cirkvi nás učí, že modlitba, to je rozhovor s nebeským Otcom. Pre človeka, ktorý verí v Boha, je nevyhnutné, aby sa s ním stretal primárne v modlitbe. Ak by som si mohla pomôcť stavbárskou terminológiou, tak by som vieru pripodobnila k ústrednému kúreniu a modlitbu k horúcej vode, ktorá ho napĺňa a ohrieva všetkých v dome. Samozrejme, je to možno nepodarené prirovnanie, ale chcela som tým upriamiť na to, aby sme pochopili dôležitosť modlitby v našom živote. Modlitba by sa mala pre nás stať kyslíkom, ktorý dýcha naša duša. V nej sa učíme odovzdať náš život Pánovi a pozerať naň jeho očami. V modlitbe sa totiž zjednocujem s mojim milovaným Pánom a milovanou nebeskou Matkou, doslova sa vrhám do ich náručia a nechávam sa nimi láskať.

Modlitba je pre mnohých nepopulárna, práve preto, že človek sa v nej neprejavuje svojou činnosťou. Potrebujeme sa totiž modliť srdcom. Nie, nie je to žiadna forma kresťanskej jógy, ani ovocie nejakej techniky, je to dar, ktorý treba vedieť prijať. Metóda pre modlitbu srdcom nejestvuje v tom zmysle ako nejestvuje súbor receptov a postupov, ktoré by stačilo používať, aby sa človek dobre modlil. Opakujem, je to dar, ktorý dáva Boh zadarmo, ale treba ho vedieť prijať.

Pán nám dáva príklad, že sa treba modliť: „Treba sa stále modliť a neochabovať“ (Lk18, 1). V modlitbe a zvlášť v modlitbe srdcom totiž riešim svoje trápenia Ježišovým spôsobom. Kdesi som čítala, že "...keď sa chceš priblížiť k Bohu, potrebuješ silné a veľkodušné krídla modlitby...“ Teda sám Spasiteľ nám stanovuje, že sa potrebujeme modliť, zvlášť dnešný človek to potrebuje, pretože na neho dolieha ohlušujúci hluk tohto sveta. Je veľa ľudí, ktorí hľadajú pokoj. Niektorí ho hľadajú v prírode, ale, žiaľ, iba v prázdnom tichu a bez Boha. A práve tam na nich Pán často čaká, neprestajne prechádza okolo, no oni si ho nevšímajú. Svätý Tomáš Akvinský to nádherne vystihol, keď píše: „Nemodlime sa, aby sme zmenili božské ustanovenie, ale aby sme dosiahli to, čo Boh ustanovil, že sa má uskutočniť skrze modlitby, aby ľudia, ktorí prosia, dostali to, čo už pred vekmi ustanovil Boh, že dostať majú.“

Duchovný život môže rásť len vtedy, keď sa človek podľa príkladu Ježiša Krista modlí. Lebo ako hovorí sv. Alfonz Mária de Liguori: „Kto sa nemodlí, nemôže byť spasený.“

Celá stavba kontemplatívnej modlitby spočíva síce na iniciatíve Božej a jeho milostí, ale aj určitá iniciatíva a aktivita človeka tu má mať svoje miesto. Neslobodno však upadnúť do omylu a zakladať si na akomsi vlastnom úsilí, pretože ak by celá stavba modlitby srdcom mala spočívať iba na našej šikovnosti, veľmi ďaleko by sme nezašli. Sv. Terézia z Avily tvrdí, že celá stavba modlitby srdcom spočíva na pokore, teda na presvedčení, že my sami nezmôžeme nič, ale že Boh a jedine Boh môže v našom živote vykonať každé dobro. Z modlitby srdcom nie je vylúčený nikto, je to práve také všeobecné ako výzva k svätosti, pretože jedno bez druhého nie je možné.

Ak teda modlitba srdcom nie je technikou, ktorú treba ovládať, ale milosťou a Božím darom, ktoré treba prijať, potom najdôležitejšie nie je hovoriť o metódach, ani dávať návody, ale pomôcť pochopiť, za akých podmienok môžeme tento dar prijať. A tými podmienkami je naše nastavenie srdca a ochota plniť nie svoju vôľu, ale vôľu Boha a nastaviť tak svoje vnútorné postoje. Inými slovami, ovocie modlitby srdcom je vnútorné nastavenie človeka, s ktorým vstupuje a pokračuje v svojom modlitbovom živote. Ostatné už bude dielom Božím.

A preto na začiatku nového roka začnime s modlitbou srdca, ale bez Panny Márie to nepôjde. V každom posolstve, ktoré nám dáva, v každom zjavení cez vizionárov prosí o modlitbu. Začnime.

Mgr. Martina Gondová

Rozhovor

PaedDr. Mgr. Miloš Jalčák

Slávnostným kazateľom na odpustovej slávnosti sv. Barbory, mučenice v Ovčí bol duchovný otec Miloš Jalčák, kaplán v Zborove, ktorého sme písomne oslovili a poprosili o krátky rozhovor.

Duchovný otec, prosím, predstavte sa našim čitateľom. Odkiaľ pochádzate, vašu rodinu, kde ste študovali?

Pochádzam z dediny Tovarné, okres Vranov nad Topľou, blízko Domaše. Základnú školu som navštevoval v rodnej obci. Stretnú školu v meste Snina, bola to strojnícka priemyslovka. Od roku 1993 som začal štúdium teológie v Spišskej Kapitule. Medzi štúdiom som si urobil základnú vojenskú službu. Štúdium teológie som dokončil v roku 2000 v Košiciach spolu s Vaším duchovným otcom Marekom. Z rodičov žije ešte otec, mama zomrela krátko po primíciách a súrodencov nemám.

Kedy ste sa rozhodli, že sa stanete kňazom, príp. čo tomu predchádzalo, čo bolo impulzom k tomu, že ste sa rozhodli byť kňazom? Kedy ste mali vysviacku?

Odpoveď je jednoduchá. Iba povolanie od Ježiša Krista. Nedal mi pokoj! Stále sa mi v mysli objavoval obraz jeho tváre. Dával som si otázky za aj proti. Ale nedalo sa odolať. Bol silnejší. :) S ukončením štúdia teológie súvisela po súhlase otca arcibiskupa kňazská vysviacka v Jubilejnom roku 2000.

Porozprávajte nám o vašich kňazských pôsobiskách, kde ste doteraz pôsobili? Kde pôsobíte teraz, ako sa vám tam darí?

snímka: Edo Jenča, Ovčie

Kde som pôsobil? V mestách aj v dedinách. Chronologicky: Michalovce mesto, Ruskov pri Košiciach, Prešov sv.Mikuláša, Humenné Všetkých svätých, Slovenská Kajňa, Ondavské Matiašovce, Veľký Šariš a Zborov. Všade sú iní ľudia, s inou mentalitou. Ale podstatné je, že všade sa nájdu ľudia dobrí a dobrí kresťania. Ďakujem za opýtanie, darí sa dobre.

Čo považujete z hľadiska pastorácie vo farnosti za najnáročnejšie a čo za najkrajšie?

To, čo je najnáročnejšie, je asi najkrajšie. Je to vysluhovanie sviatosti zmierenia a kázanie. Patrí k tomu aj duchovný rozhovor s veriacimi, ale v dnešnej dobe aj katechéza či už školská alebo farská. Ale prvé dva body sú asi najnáročnejšie.

Ako na vás zapôsobila naša farnosť Víťaz, resp. filiálka Ovčie, kde ste boli slávnostným kazateľom počas odpustovej svätej omše ku cti sv. Barbory, patrónky filiálneho kostola?

Cítil som sa veľmi príjemne, prijatý a vytvorila sa aj pekná atmosféra. Veriaci pekne spievali a počúvali. Celkovo slávili odpustovú slávnosť spolu s kňazom. Verím, že k duchovnému zážitku prispelo aj slávenie prvej adventnej nedele.)

Na záver poprosím o duchovný odkaz pre našich čitateľov.

Svätý don Bosco povedal: „Veľmi rýchlo sa deje to, čo je dobré a pekné!“ Asi preto tak rýchlo letí život človeka. Urobme toho dobrého a pekného - kresťanského - Kristovho čo najviac, tak rýchlo prenesieme tento život do večnosti a večnej radosti! To si prajme v tomto novom roku 2018 navzájom spoločne!

Ďakujeme za rozhovor.

pripravila: Mgr. M. Gondová

J. M. Vianney

O ľahkomyselnom posudzovaní blížneho (1. časť)

„Bože, ďakujem Ti, že nie som ako ostatní ľudia: vydierači, nespravodlivci, cudzoložníci, alebo aj ako tento mýtnik“ (Lk 18, 11)

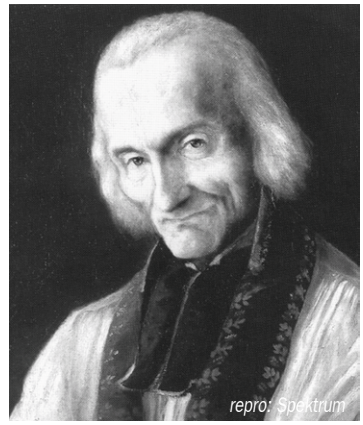
repro: Spektrum

Tak hovorí človek pyšný, zaľúbený do seba, človek, ktorý pohŕda blížnym, ktorý prekrúca a odsudzuje dokonca jeho najlepšie skutky. Žiadne slovo a žiadna práca iných ľudí nenájde u neho uznania. Najmenšia zámienka mu stačí, aby prísne posúdil blížneho. Ó, prekliaty hriech, koľko spôsobuješ sporov, koľko hádok a nenávisti, koľko duší strhávaš do večného zatratenia! Keď nad niekým zavládneš, tak ten chudák sa zo všetkého vysmieva a na všetko nadáva. Takéto zlostné scény, takéto súdy, ktoré spôsobujú krivdy na dobrom mene blížneho, musí Pán Ježiš veľmi nenávidieť, keď uvádza ten príklad o pyšnom farizejovi a dodáva, ako veľmi touto pýchou a zlosťou uškodil svojej duši. Aby som vás pred tým vystríhal, budem hovoriť o zlobe jazyka a o tom, akým spôsobom sa musíme brániť pred ľahkomyseľným posudzovaním iných ľudí.

Posudzovanie, to je myšlienka alebo slovo, pozbavené základov, ktoré spôsobuje krivdu dobrému menu blížneho. Taký ľahkomyseľný súd má svoj prameň v srdci, ktoré je skazené, závistlivé alebo plné pýchy. Dobrý kresťan pozná svoju vlastnú úbohosť a nepripisuje iným zlé veci - iba ak má povinnosť o niekoho sa starať a s úplnou istotou vie o jeho chybách. Naproti tomu človek plný pýchy a závisti má najlepšiu predstavu o sebe, a sužuje sa a zožiera, keď vidí čosi dobré na druhom človeku. Kain sa sužuje, že jeho brat sa páči Bohu a preto sa ho rozhodne zabiť. Z toho istého dôvodu na život svojho brata, Jakuba, číha pomstivý Ezau. Nepomohlo nič, že čestný Jakub sa mu pokúšal všetkými možnými spôsobmi preukázať svoju lásku a náklonnosť. Zlostný a závistlivý Ezau zle hodnotí najčistejšie zámery brata, pripravuje voči nemu podozrenia a chce jeho smrť. Skutočne - tento hriech pripomína červíka, ktorý vo dne i v noci zožiera biedne ľudské srdce. To je druh horúčky, ktorá pomaly zožiera svoju obetu. Preto ľudia, ktorí podliehajú tomuto zlu, stále sú smutní, mlčia a nechcú sa priznať, čo na nich dolieha - lebo im to pýcha nedovolí. Ó, Bože, aký smutný je život takého človeka! A človek, ktorý je oslobodený od tejto duchovnej choroby, naopak - je spokojný, korí sa pred Bohom, nezmýšľa zle o iných a s dôverou dúfa v Božie milosrdenstvo. Na dôkaz toho uvediem vám pekný príklad zo života Otcov púšte.

Kedysi zomieral istý rehoľník, ktorý viedol pekný a čistý život. Predstavený sa ho vtedy pýtal, čo by sa v ňom najviac mohlo páčiť Bohu? Zomierajúci pustovník odpovedal: „Pre svätú poslušnosť, otče, ti poviem tajomstvo môjho srdca, hoci mi je to ťažké. Od mladých rokov som zakusoval ťažké diabolské pokušenia. Ale v týchto ťažkých bojoch ma podporoval a potešoval dobrý Pán Boh, a raz sa mi ukázala dokonca Najsvätejšia Matka v celej sláve, oslobodila ma od pekelných prepadov, povzbudila ma, aby som vytrval v čnosti a podala mi prostriedky, ktoré mám užívať, aby som sa mohol páčiť Bohu a víťaziť nad nepriateľom mojej duše. Prikázala mi menovite pokorovať sa, umŕtvovať sa pri jedle, skromne sa obliekať, v tichosti vykonávať dobré skutky a nehľadať pritom pochvaly sveta a nikdy neposudzovať prísne blížneho. Poslúchol som tieto rady a preto som získal početné zásluhy pre život večný.“

Musíme sa teda báť vynášania unáhlených súdov, ľahkých súdov, lebo neraz sa presvedčíme, že sme sa pomýlili a potom to budeme ľutovať, ako to ľutovali tí sudcovia, ktorí na základe obvinenia dvoch falošných svedkov odsúdili na smrť čistú Zuzanu, pričom jej nedali čas na obranu. Takto konali aj zlostní Židia, ktorí Kristovi povedali, že sa rúha a že je diablom posadnutý, tak postupovali aj farizeji voči Magdaléne: okríkli ju ako hriešnicu, hoci si dôkladne neoverili, či náhodou nezanechala zlý život. A predsa ju videli smutnú a uplakanú pri nohách Ježiša.

Tak isto farizej, o ktorom hovorí Ježiš Kristus v Evanjeliu: myslí zle o mýtnikovi, upodozrieva ho a odsudzuje, a pritom sa opiera len o domnienky - nechce vidieť, ako sa mýtnik bije do pŕs, ako rosí slzami dlažbu svätyne a prosí Boha o milosrdenstvo. Ľudia preto často ľahkomyseľne posudzujú blížnych, lebo to považujú za akúsi drobnosť, a zatiaľ obyčajne

týmto spôsobom páchajú smrteľný hriech. Nie je dôležité, že tieto súdy sa rodia iba v srdci. Ale ani v mysli nemožno posudzovať druhého človeka, lebo naše srdce má milovať Boha i blížneho a vystríhať sa zlosti a nenávisti. Čo je pravda, posudzovanie v myšlienkach je menším hriechom ako ohováranie, ale predsa zlostná myseľ vždy bude vnútornou otravou.

Chráňme sa pred vynášaním ľahkomyseľných súdov a dobre sa zamyslime skôr, ako vyjadríme akékoľvek hodnotenie. Nasledujme v tom sudcu, ktorý má odsúdiť človeka na smrť. Vypytuje sa svedkov, jedného po druhom, skúma ich, zamýšľa sa, či sa ich výpovede zhodujú, pozerá na nich prísne, aby ich vystrašil a spôsobil, žeby hovorili pravdu, usiluje sa ich dokonca nakloniť k vyznaniu samého obvineného. A ak má len nejakú pochybnosť, tak odkladá rozsudok. Naproti tomu, keď po vykonaní starostlivého rozsudku musí predsa vyhlásiť rozsudok smrti, tak to robí s akousi bázňou a so strachom, žeby mohol odsúdiť nevinnú osobu. Bolo by vo svete menej posudzovania, menej duší by horelo v pekle, keby ľudia zachovávali takúto ostražitosť. Sám Boh nakoniec nás učí, že nesmieme ľahkomyseľne súdiť a odsudzovať. On sám dobre vedel o hriechu Adama, a predsa, aby nás vystríhal a poučil, vypočúval prvých rodičov, aby ich naklonil k vyznaniu viny, a až potom vyniesol rozsudok.

Poviete mi: Predsa my posudzujeme na základe toho, čo sami vidíme alebo čo počujeme od iných, teda sa nemýlime. Nič vám nepomôže takéto vysvetľovanie - vinník už mohol ľutovať a polepšiť sa; a kto vie, či on kedysi nepôjde do neba, a vás bude čakať večné zatratenie.

Kto ľahkomyseľne nesúdi blížneho, ten sa ľahko spasí a bude spokojný v hodine smrti. Raz zomieral pustovník, ktorý všetci považovali za veľmi nedokonalého. Predstavený zbadal, že v takej strašnej chvíli tento zomierajúci mních vôbec nepociťuje strach. Začal ho teda upodozrievať, či tento pokoj niekedy nepochádza od zlého ducha, lebo predsa v hodine smrti sa báli neraz dokonca najväčší svätci. Spýtal sa teda ťažko chorého, čo mu dáva taký pokoj a útechu? Ako odpoveď počul: „Za života som nemyslel ani nehovoril o nikom zle. Považoval som seba za najhoršieho z bratov a vždy som zakrýval cudzie omyly, lebo dobre viem, že Pán Ježiš jasne povedal: Nesúďte a nebudete súdení. Z toho pramení moja dôvera a môj pokoj. Vtedy udivený predstavený, keď počul tieto slová, vykríkol: „Ó, krásna čnosť, akú hodnotu máš v očiach Boha! Môžeš, drahý brat, zomierať, lebo nebo je bez pochýb tvoje!“

Ohováranie stretávame veľmi často. Niekto vychvaľuje prednosti nejakej dievčiny - počuje to zlostný jazyk, teda hneď dodáva: „Má pekné prednosti, ale má aj chyby, lebo sa stretáva s človekom, ktorý nemá dobrú mienku. Zdá sa mi, že sa nestretávajú za dobrým účelom“. Tamtá zasa sa strojí a oblieka svoje deti nad svoje možnosti - lepšie by urobila, keby zaplatila dlhy. A tá sa zdá úprimná a sladká, ale mali by ste o nej inú mienku, keby ste ju poznali dobre takú, aká je. Tú svoju dobrotu iba predstiera. A ten sa chce s ňou oženiť. Ja by som mu radil, keby sa mňa opýtal, lebo je to skazená osoba. Niekto sa pýta, ako sa menuje okoloidúca osoba. „Dobre, že ju nepoznáš - znie odpoveď. - Viac ti nemôžem povedať. Lepšie je nestretávať sa s ňou, všetci na ňu ukazujú prstom. Táto žena iba predstiera nábožnú a statočnú, ale horšieho človeka od nej nestretneš - takí ľudia obyčajne ukrývajú pod pláštikom čnosti svoje chyby.“

Na svete je plno farizejov, ktorí všade vidia iba hriechy, ktorých všetko pohoršuje. Keď sa spýtame človeka, ktorý kohosi ohovára, na čom zakladá svoje predpojatosti, tak povie, že všetci tak hovoria. Ale to nestačí, aby sme posudzovali iných. Hoci by si dokonca sám videl či počul čosi nesprávne, ani tak sa nesmieš vyjadrovať zle o tom človeku, lebo nepoznáš jeho vnútorné pohnútky, nevieš, s akým úmyslom koná. Sv. Mikuláš vstal v noci a išiel k domu, kde bývali tri mladé dievčatá s veľmi zlou povesťou. Nejaký uštipačný a zlostný jazyk by to hneď využil, aby vyhlásil Mikuláša za pokrytca. A my dobre vieme, že on potajomky v noci podhodil týmto dievčatám veno, lebo kvôli svojej biede boli vystavené veľkému nebezpečenstvu. A urobil to v noci, aby týmto spôsobom ukryl svoj dobrý skutok a nepokoril dievčatá touto podporou. A keby ste tak videli krásnu Juditu, ako sňala svoje vdovské šaty, nádherne sa obliekla a tak išla do stanu nemorálneho vodcu nepriateľských vojsk, hneď by ste povedali: „To je prostitútka“. A predsa vieme, že to bola osoba veľmi nábožná, nevinná a milá Bohu - žena, ktorá riskovala svoj život pre záchranu milovaného národa. A ktosi, kto by videl nevinného Jozefa, ako uteká z izby Putifárovej ženy, a potom by videl túto ženu, ako s krikom ukazuje kúsok jeho plášťa, určite by hneď uveril, že ten človek chcel spôsobiť krivdu poctivej žene. A skutočne muž uveril klamnej žene a vrhol nevinného mladíka do väzenia, odkiaľ ho až Boh - obranca ukrivdených a nevinne prenasledovaných - zázračne vyviedol.

(pokračovanie v budúcom čísle)

Farská púť 2018

Fenomén pútnictva

Po dvadsiatich rokoch zažije naša farnosť druhú farskú púť do Svätej zeme. Tak sa mnohí z nás zaradia do zástupu pútnikov, ktorí od nepamäti chceli vidieť a prejsť miesta, ktoré svojou prítomnosťou posvätil náš Pán.

Pre lepšiu duchovnú a intelektuálnu prípravu na púť sa môžeme zamyslieť nad významom putovania ako takého. Tento fenomén je prítomný v dejinách ľudstva od ich počiatku. Či už išlo o presúvanie starovekých nomádskych kmeňov so stádami za obživou, alebo neskôr putovanie z náboženských dôvodov. Biblia je plná správ o putovaní. Dá sa povedať, že v Starom zákone sa Boh prihovára výlučne počas putovania. Všetko začína praotcom vo viere Abrahámom, keď ho Boh vyzýva, aby ho nasledoval do krajiny, ktorú mu ukáže. Abrahám tak berie svoju ženu Sáru, svoje stáda a početné služobníctvo, teda celý svoj klan, respektíve rodinný kmeň, aby nasledoval Boží hlas do neznáma. Jeho potomkovia Izák a neskôr Jakub musia tiež putovať. Tak sa putovanie u patriarchov Izraela stáva nielen hľadaním životného priestoru, ale aj hľadaním Boha, ktorý je sprievodcom počas ich cesty. Azda najväčším symbolom putovania je návrat izraelského národa z Egypta do zasľúbenej zeme pod vedením Mojžiša. Toto 40-ročné putovanie je zároveň veľkou školou pre celý Izrael, keď sa pomaly zbavuje polyteizmu, aby uctieval jediného Boha. Bol to čas utvárania národa, kultúry a hlavne náboženstva Izraela.

Napokon Nový zákon opisuje cesty Ježiša naprieč celým vtedajším územím Svätej zeme, zahrňujúcim od juhu Judeu, Samáriu, Galileu až po severné územia pohanov. Keď pri nanebovstúpení Ježiš posiela apoštolov, vyzýva ich: „Choďte do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu“ (Mk 16,15). Takto sa z Jeruzalema prostredníctvom apoštolov začína šíriť evanjelium do všetkých končín vtedy známeho sveta. Hlavne apoštol Pavol v rámci svojich apoštolských ciest navštívil skoro celé územie okolo Stredozemného mora, podľa niektorých biblistov, vrátane najodľahlejšieho Iberského polostrova.

Po Milánskom edikte v roku 313 sa Európa začína doslova hemžiť pútnikmi. Tak sa v stredoveku vyvinuli tri základné pútnické cesty k najposvätnejším miestam kresťanstva. Púť do Svätej zeme k Božiemu hrobu, púť do Ríma k hrobom kniežat apoštolov Petra a Pavla a napokon púte do španielskeho Santiaga de Compostela k hrobu apoštola Jakuba väčšieho. Púte mohli byť najrôznejšieho rázu: pri príležitosti nejakého sviatku či pamätného dňa obľúbeného svätca, pri výročí dôležitého životného okamihu, púte kajúcne. Od 12. storočia z rozhodnutia 1. a 2. Lateránskeho koncilu mohli byť nariadené ako verejné pokánie spovedníkom (napríklad ako pokánie za vraždu). Veľmi časté boli púte prosebné - pútnici prosili za uzdravenie svoje či svojich blízkych, za obrátenie

Kostol narodenia Jána Krstiteľa v Ain Karim v Svätej zemi; snímka: M. Magda

svojich detí či manželských partnerov, za pomoc v tiesni, či aby sa im podaril nadchádzajúci dôležitý životný krok.

Spisovateľ Miloš Jesenský takto popisuje stredovekého pútnika: „Človek sa stával pútnikom už v momente, kedy sa rozhodol alebo zaviazal vykonať cestu vedúcu za neznáme horizonty, do sveta, odkiaľ už možno nebude návratu. Preto si mal po dovolení svojho manželského druha, prípadne svojich najbližších usporiadať náležitosti, vysporiadať pozdĺžnosti voči Bohu i ľuďom vo svojom okolí, zabezpečiť rodinu, ako aj spísať testament, pre prípad, že by počas putovania prišiel o život. Po vykonaní spovede pristúpil k prijímaniu a súčasne prosil aj o požehnanie cirkvi. Akonáhle pútnik opustil zablatené uličky svojej rodnej dediny, prešiel bránou v hradbách mesta, považovaného za svoj domov, naposledy sa obzrel za stavaniami, poliami a záhradami, sotva mu v diaľke a cez slzy v očiach zmizli postavy jeho najbližších, stával sa z neho cudzinec v cudzej zemi.“

V praxi bývali púte naozaj namáhavé a mohli byť nebezpečné. Religionista Pavol Kosnáč však upresňuje, že to neboli až také náročné podujatia, ako sa niekedy opisujú, keďže púte zvládali aj ženy a deti idúce pešo. Cestovanie tiež zjednodušovalo niekoľko faktorov: členitosť Európy a hustota vodných tokov, ktorá často umožňovala cestovať loďou, čo bolo hlavne na neskorších väčších typoch lodí v porovnaní s cestovaním po súši pomerne pohodlné. Cestovanie uľahčovalo aj to, že Európa bola nábožensky v podstate jednotná, takže pútnik prechádzal cez cudzie kresťanské krajiny, patriace k latinskému (katolíckemu) obradu. Bola tu prakticky rovnaká aj liturgia – videli u kňazov tie isté gestá, tie isté farby rúcha, zodpovedajúce liturgickým obdobiam a sviatkom a predovšetkým tie isté modlitby a obrady v tom istom jazyku - latinčine. Latinčina bola jazyk cirkvi a vzdelancov. Kto ju ovládal, dohovoril sa v akejkoľvek katolíckej krajine, respektíve meste, keďže bežné obyvateľstvo pochopiteľne rozprávalo miestnym dialektom.

Kostol narodenia Jána Krstiteľa v Ain Karim v Svätej zemi; snímka: M. Magda

Kresťanský obyčaj taktiež velil pomáhať pútnikom na ceste. V ranom stredoveku, kedy púte ešte neboli masová záležitosť, mohol pútnik s veľmi vysokou pravdepodobnosťou počítať, že ho prichýlia v nejakej chalupe a dajú mu najesť. Hustota zaľudnenia bola pri dôležitejších cestách v stredovekej Európe vysoká a cestujúci zvyčajne počas dňa minul niekoľko dedín či usadlostí. Aj v tých menej pohostinných častiach prakticky nebol úsek, kedy by nebol schopný prejsť za deň vzdialenosť od jednej osady k druhej. Skúsený pútnik si mohol cestu naplánovať aj tak, aby putoval od kláštora ku kláštoru. Mohol si byť istý, že ak by ho aj neprijali v nejakej usadlosti, v kláštore ho prijmú.

Dnes sú možnosti cestovania, samozrejme, diametrálne odlišné. Podstatný však zostáva úmysel nebyť len turistom, ale ozajstným pútnikom a zachovať si duchovný rozmer cesty na niektoré z posvätných miest. Ako súčasť putujúcej Cirkvi sa počas púte môžeme hlbšie zjednotiť s už Cirkvou oslávenou, keďže sväté miesta sú poznačené činnosťou niektorého svätca, ktorého si chceme uctiť. Nesmieme však zabudnúť ani na Cirkev trpiacu v očistci, keď do svojich modlitieb vkladáme duše našich zosnulých.

Peter Stašik

AKO SA ZMENILI HODNOTY ŽIVOTA

Hodnotový svet po celé generácie poznal tzv. sedem hlavných hriechov:
* pýchu
* lakomstvo
* závisť
* hnev
* smilstvo
* obžerstvo
* lenivosť

Postupom času sa ich obsah premenil do dnešnej podoby:
* z pýchy sa stalo zdravé sebavedomie,
* z lakomstva zákon ekonomiky,
* obžerstvo sa povýšilo na vyššiu životnú úroveň,
* závisť na boj o spravodlivosť,
* hnev na zdravú reakciu na nekorektné jednanie druhých,
* smilstvo na prevenciu proti neurózam,
* lenivosť sa premenila na výraznú a chronickú tendenciu odkladať plnenie povinností a úloh na neskorší čas.

Vďaka tejto modernej nomenklatúre zbavil sa starý kontinent ťažkých hriešnikov. Keď k tomu pripočítame ešte iné, dnes už málo známe, skoro archaické pojmy ako:
grobianstvo, ktoré sa zmenilo na slobodu prejavu, okrádanie definované ako slobodný trh,
zanedbaná výchova detí ako tvorba vlastného názoru potomstva, neúcta k tradícii premenená na víťazstvo zdravého rozumu a likvidácia pozitívnych hodnôt ako zbavenie sa predsudku.
Nachádzame sa v známom prostredí uprostred Európy. K tomu dodám, že:
sloboda sa povýšila na svojvôľu jednotlivca, tolerancia sa premenila na ustupovanie zlu a korektnosť na povinný názorový koridor.

Max Kašparů

Vianočné žičenie od duchovného otca Pavla Ondríka z Likavky

Milovaní bratia a sestry!

V tento radostný čas vás z celého srdca pozdravujem!

Pripomíname si udalosť, ktorá sa odohrala v maličkom judskom mestečku Betlehem pred viac ako 2000 rokmi - na svet prišiel dlho očakávaný Spasiteľ. Mnohé pokolenia s napätím čakali, kedy príde Pán na túto zem, aby obnovil ľudský život. No keď Boh prišiel, všetci Ho prehliadli, výnimkou boli iba vzdelaní mudrci a jednoduchí pastieri. Prehliadli Ho, lebo o Bohu mali iba svoje - ľudské predstavy. A On je úplne iný. Očakávali ho ako prísneho a vznešeného kráľa, zatiaľ čo On sa narodil skromnej a úplne neznámej Panne. Očakávali od Neho rázne spoločenské zmeny a On začal učiť o láske k nepriateľom. V Mesiášovi videli zdroj povznesenia židovského národa a On otvoril dokorán dvere Nebeského Kráľovstva pre každého človeka. Mnohí ľudia v tých časoch nemali odvahu a ani dostatok viery, aby spoznali Božieho Syna, ktorý sa stal človekom. Zľakli sa samotnej možnosti, že Všemohúci Boh môže byť práve takým... Preto Ho ukrižovali. Ale Pán Ježiš vstal z mŕtvych a ukázal, ako fatálne sa človek mýlil.

Kristus Spasiteľ zjavil svetu najdôležitejšiu skutočnosť: „Boh je láska a kto ostáva v láske, ten ostáva v Bohu“ (1 Jn 4,8) Láska je podstatným princípom všetkého stvorenstva. Preto zrieknutie sa jej znamená neodvratnú sebazáhubu. Dnes, žiaľ, sa pevnosť týchto neviditeľných pút lásky oslabila. Obetavá láska, a to nielen k Bohu, ale aj jeden k druhému sa stala vzácnosťou. Opovrhujúc Božími príkazmi sa ľudia snažia vybudovať svoj vlastný hodnotový poriadok, ale, žiaľ, skutočná láska v ňom nemá miesto, niet miesta ani pre obetavosť a vernosť. Tento systém ničí rodiny, spoločnosť, štát.

Napriek tomu Kristus nikde nezmizol. Vždy je blízko pri tých, ktorí dôverujú jeho slovu: „Podľa toho spoznajú všetci, že ste moji učeníci, ak sa budete navzájom milovať“ (Jn 13,35) Život kresťana je povolaný k podivuhodnému vydávaniu svedectva o reálnej Božej láske vo svete. Nech dnes každý z nás premôže v sebe odcudzenosť a nenávisť, strach a protivenstvá a nech spoznáva vo svojom blížnom nie príčinu problémov, ale človeka, kvôli ktorému sám Boh prišiel na túto zem.

Nech sa naše domácnosti opäť naplnia vianočnou radosťou. Vždy jej bude tak mnoho, že vystačí pre všetkých, ktorí po nej túžia. Ale priniesť túto radosť dokážeme iba my... Nezabúdajme na to.

Drahí moji, požehnané a milostiplné sviatky Narodenia Pána!

d. o. Pavol Ondrík

O obeti a ľudskosti v ťažkých časoch

Vo štvrtok 7. decembra 2017 v priestoroch kaštieľa v Snine uviedli do života knihu Útek z pekla od spisovateľa Juraja Šeba, autora retrospektívnych kníh ako sú Vojnové 40 roky, Budovateľské 50 roky, Zlaté 60 roky a iné.

Útek z pekla pútavo opisuje život sninského rodáka Ernesta Rosina, ktorému sa spolu so spoluväzňom Czeslawom Mordowiczom podarilo na jar 1944 utiecť z Osvienčima. Po príchode na Slovensko následne obaja spísali protokol a potvrdili výpovede „slávnejších" utečencov Rudolfa Vŕbu a Alfreda Wetzlera, ktorí utiekli krátko pred nimi. Vďaka týmto výpovediam sa svet dozvedel pravdu o systematickom vyvražďovaní v koncentračných táboroch smrti. Vďaka týmto výpovediam sa zastavili deportácie maďarských židov a tak sa poradilo zachrániť desaťtisíce životov.

Do života Ernesta Rosina významne zasiahol rodák z Ovčia - Jozef Ondriáš, Rosinov kamarát z detstva. Jozef Ondriáš sa narodil 1. marca 1912 v Ovčí. Po tom, čo jeho otec Štefan padol v prvej svetovej vojne, sa spolu s dvomi bratmi a sestrou presťahovali do Sniny. Výchovy súrodencov sa totiž ujal ich strýko Martin Ondriáš, ktorý tu pôsobil ako farár.

Jozef neskôr vstúpil do policajného zboru a počas druhej svetovej vojny pôsobil ako strážmajster v Bratislave. Pán Boh to tak zariadil, že po príchode na Slovensko Rosin stretol na ulici Ondriáša. Ten kamarátovi z detstva ponúkol prístrešie a úkryt. Neskôr sa Rosin Ondriášovi zdôveril so všetkým, čo prežil a tým ho uvrhol do veľmi nebezpečnej situácie, ktorá by ho v prípade najmenšieho podozrenia mohla pripraviť o život. Kedykoľvek mohla polícia alebo gardisti vbehnúť do bytu na kontrolu a nájsť tam ukrývaného židovského utečenca a jeho ochrancu. Napriek tomu, že si Ondriáš uvedomoval vážnosť celej situácie, pomáhal Rosinovi a ďalším Židom, ktorí sa ocitli v ťažkej situácii. Išlo o dokonalú kamufláž, keďže bolo málo pravdepodobné že policajt bude vyšetrovať policajta.

Žiaľ, tento príbeh sa neskončil šťastne. Pri oslobodzovaní Bratislavy prichýlil Ondriáš s Rosinom do bytu zraneného sovietskeho vojaka. Poranený Rus volal: „Dajte vody!" Šiel som po vodu, keď v tom jeden vojak zakričal: „Nechoď, strieľajú!" Na to Jožko povedal: „Ja sa nebojím." Išiel a keď vkročil medzi vonkajšie dvere, dostal tri rany. Bol na mieste mŕtvy. Šiel som dole, ale už sa nedalo nič robiť. Moja prvá myšlienka bola, že som mal padnúť miesto neho ja", spomínal Ernest Rosin.

Mesto Snina pri príležitosti vydania tejto publikácie udelilo posmrtne Rosinovi s Ondriášom pamätný list za obetavú humanitnú pomoc blížnemu. Za Jozefa Ondriáša si ju prevzali rodinní príslušníci Miroslav a Kristína Galkovci.

Mgr. Stanislav Šimčík

Jozef Ondriáš

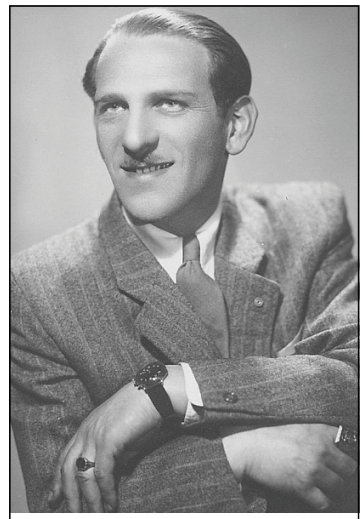

Ernest Rosin

Pamätný list

Imrich Degro

O rozlišovaní Božej vôle (13. časť)

Prekážky rozlišovania (pokračovanie)

Ježiš prišiel, aby bojoval proti moci Zlého.

To znamená, že Zlý neustále zasahuje do toho, čo tu na zemi robíme. Je tu, aby uviedol do zmätku moju myseľ, aby uviedol do zmätku moje srdce, aby uviedol do zmätku moju činnosť. Preto sa neustále musím usilovať o to, aby som očisťoval to, čo robím, na čo myslím a čo hovorím.

1 Kor 12, 10 hovorí o charizme rozlišovania duchov. Aby som mohol rozlíšiť, či mám do činenia s dobrým alebo zlým duchom, nestačí mať vytrénovanú inteligenciu, rozum, nestačí ani skúsenosť, môj zdravý rozum, moje štúdiá. Aj keď toto všetko môže prispieť k rozlišovaniu. V okamihu, ak cítim, že mi niekto povie určitú polopravdu, môžem rozlíšiť, že je to zlý duch, ktorý to hovorí.

Príklad: Dopustím sa hriechu a v tomto hriechu predstúpim pred Boha. Ozýva sa mi svedomie a prihovára sa: zhrešil si proti milosrdenstvu, zhrešil si proti tomu, ktorý bol za teba ukrižovaný. Zaslúžiš si peklo. Len čo začnem uvažovať nad týmito slovami, hneď v nich objavím polopravdu. Prvá pravda „zhrešil si proti milosrdenstvu a Boh mi prejavil svoju lásku“ je pravdivá. Ale diabol vstúpi do mojej modlitby a vraví: „Teraz si zaslúhuješ peklo“. Inými slovami, táto modlitba ma uvedie do nepokoja. Prebudí sa vo mne strach a nedôvera voči Bohu. Táto časť je klamstvom. Boh mi nepovie, že si zasluhujem peklo, aj keď si ho zaslúžim, ale povie mi: „Poď ku mne a ja ti odpustím.“

Záhradný domček Zachariáša v Ain Karim v Svätej zemi; snímka: M. Magda

Skúsenosť ma postupne naučí, že tu ide o polopravdu. štúdium Biblie mi môže pomôcť pochopiť, že mám do činenia s polopravdou. Zdravý rozum mi môže takisto pomôcť pochopiť, že Boh za mňa zomrel, ale chce ma spasiť. Všetky tieto prvky mi môžu pomôcť rozlíšiť, či ide o dobrého alebo zlého ducha. Ale nie vždy stačia. Preto musím často prosiť Boha, aby má obdaril darom rozlišovania, aby som vedel rozlíšiť, s kým mám do činenia.

Neraz musím rozlíšiť, či určitý človek slúži Bohu alebo diablovi. Často počujem, že je niekde nejaká komunita, je tam človek, ktorý koná zázraky, ktorý uzdravuje, ale musím si položiť otázku: Pochádza to od Boha? Nemá s tým diabol čo do činenia? Spoznať, či mám pred sebou nejakého človeka, ktorý je Božím nástrojom alebo pomocníkom diabla, mi pomáha práve tento dar rozlišovania. Niekedy človek vojde na miesto zhromažďovania ľudí a okamžite môže precítiť, či je to miesto požehnané alebo prekliate. Ale ako zistím, či to miesto je požehnané alebo prekliate? Alebo určitá činnosť či pochádza od Boha alebo od diabla, aby plnil svoje vlastné ciele?

Niekedy sa môžete stretnúť s určitou komunitou, v ktorej sa konajú zázraky, kde prichádza k uzdravovaniam, ale keď vstúpite do tejto komunity, tak zistíte, že tam nie je niečo v poriadku, že je tam nepokoj. A keď ju hlbšie preskúmate, zistíte, že táto komunita neposlúcha biskupa.

Často dostávame do mysle inšpirácie. Napríklad, aby sme išli za nejakým človekom a napomenuli ho. Je to inšpirácia, ktorá pochádza od Boha alebo od zlého? Napomenúť človeka je dobrá vec. Ale ak toho človeka napomenieme v nevhodnom čase, nesprávnym spôsobom a nevhodnými slovami, tak to neprijme alebo ho to môže dokonca zničiť.

Diabol je expert v kamuflovaní, lebo mi predkladá polopravdy. A iba vďaka rozlišovaniu môžem zistiť, kde sa nachádzajú perly a kde sú len smeti.

(pokračovanie v budúcom čísle)

Dr. Karol Mika:

Keď niečo milujete, nemôže vás to vyčerpať

Mnohí naši čitatelia počúvajú naše kresťanské Rádio Lumen. Určite mnohým z nich neunikla pravidelná relácia s kresťanským všeobecným lekárom, doktorom Karolom Mikom. Aj ja mám niekedy príležitosť ho počúvať a žasnem nad jeho radami, ktoré vychádzajú z bohatej životnej múdrosti, spojenej s vysokou odbornosťou. Jeho radám sa dá ľahko porozumieť, lebo radí jazykom nás jednoduchých ľudí, podopretými láskou a v náväznosti na Boha a Božiu prírodu. Keďže som patrónom Rádia Lumen, dostávam aj časopis Lumen klub, kde v poslednom čísle bol tento pán doktor opísaný. Ponúkame vám ho v plnom znení.

Múdry, príjemný, ústretový

Taký je náš doktor Karol Mika. Náš preto, lebo už viac ako dve desaťročia sa prihovára poslucháčom Rádia Lumen.

Jeho životná cesta bola kľukatá, niekoľkokrát mu život visel na vlásku pre závažné ochorenia v detstve, ale všetko zvládol. Deň pred nástupom na štúdium medicíny sa oženil. Manželka Martuška mu bola a stále je oporou. Spolu vychovali tri dcéry a popri práci lekára stihol písať odbornú literatúru aj beletriu. „Keby som mal robiť administratívu, tak z tých ôsmich pracovných hodín nevydržím bez toho, aby ma to netrápilo, ani štvrťhodinu. Vďaka Pánu Bohu, že robím medicínu a tú mám rád. To je slabé slovo, tú naozaj milujem! Keď niečo milujete, tak to vás nemôže vyčerpať, to sa nedá," vyznal sa doktor Mika.

Recept na dlhovekosť

Na svojich pleciach nosí už deväť krížikov a stále má dostatok síl. Chodiť do svojej ambulancie, do rádia, starať sa o manželku aj o svojich pacientov. A jeho recept na dlhovekosť? „Aj z toho odborne medicínskeho hľadiska podľa toho, čo som prekonal, tak by som mal byť nanajvýš dedko na posteli. Je to Božia milosť, že sa dobre cítim. Nerobím žiadne špeciálne veci. To, čo by človek, ktorý má trošku zdravého rozumu, nemal robiť, tak to nerobím. Neholdujem alkoholu, nefajčím... ešte v živote som neužil analgetikum. Nie zo zásady, žeby som nechcel niečo proti bolesti, jednoducho sa to dalo vydržať. Bolesti sú na to, aby nás upozornili, že sme chorí a Pán Boh to zariadil, aby sme tú bolesť nezväčšovali. Keď bolestivú ruku nerozcvičujeme, tak ona sa v tej nebolestivej fáze hojí," dodáva Dr. Mika.

Patrí do Dvorany slávy

Doktor Karol Mika za svoju záslužnú prácu získal viaceré ocenenia - čestné členstvo Československej lekárskej spoločnosti J. E. Purkyňu, zlatú medailu Slovenskej lekárskej spoločnosti, medailu PhMr. Vladimíra J. Žuffu za prínos v prospech slovenského lekárnictva. Za zásluhy v medicíne bol 13. októbra 2000 v Huňadyho sále Bojnického zámku pasovaný za rytiera. Univerzita Mateja Bela mu udelila ďakovný list za prednáškovú činnosť fytoterapie a v lete minulého roku ho uviedli do Dvorany slávy slovenskej medicíny. Slovenská lekárska spoločnosť si váži a je hrdá na to, že medzi jej dlhoročných členov patrí aj MUDr. Karol Mika z Banskej Bystrice. Je výnimočnou osobnosťou, výsledkami svojej práce a neutíchajúcou aktivitou patrí k tým členom, ku ktorým prechováva úctu a vďaku.

„Cítil som sa veľmi skromne, lebo okolo mňa boli samí univerzitní profesori, ale keby som povedal, že mi to nepadlo dobre, klamal by som. Každý z nás chce počuť to ľudské ďakujem a toto ďakujem je z tých odborných kruhov, ktoré si niečo všimnú. Som vďačný Pánu Bohu a na druhej strane zastávam Soli Deo Gloria - Bohu patrí sláva. Nám ľuďom sa dostáva len odlesku tej Božej slávy, pri tom všetkom si cením kolegov, ktorých nevybrali len podľa titulov, ale podľa toho, že ak človek mal Božiu milosť niečo urobiť, že to aj spravil," podelil sa o svoje pocity, ktoré mal pri preberaní tohto ocenenia.

Milý náš pán doktor, Božie požehnanie a veľa Božích milostí vám vyprosujeme. Spolu s našimi poslucháčmi sa tešíme na každé vaše slovo, ktoré podávate úprimne a s láskou v srdci. ĎAKUJEME.

pripravil: M. Magda

snímka: Rádio Lumen

Martin Michalíček, nový zástupca generálneho tajomníka CCEE

Švajčiarsko 8. januára (TK KBS) Od 1. januára 2018 má CCEE (Rada európskych biskupských konferencií) nového generálneho vicesekretára na obdobie piatich rokov (2018 – 2023) v osobe otca Martina Michalíčka. Narodil sa v roku 1974, je kňazom starobylej Nitrianskej diecézy a prichádza do St. Gallenu (Švajčiarsko) – sídla sekretariátu CCEE, aby bol nápomocný aktuálnemu generálnemu sekretárovi, Mons. Duarte da Cunhovi. Martin Michalíček strieda otca Michela Remeryho, generálneho vicesekretára od 2012 do 2017.

K svojmu menovaniu sa otec Martin vyjadril: „Toto menovanie prichádza ako Božie volanie, na ktoré som dal súhlas. Ďakujem predsedníctvu CCEE za dôveru, ktorú mi preukázalo a prosím Pána, aby viedol moje kroky v tejto novej službe pre Cirkev v Európe. Uvedomujem si, že Európa prináša početné výzvy, ale je tiež kolískou kresťanstva. Vo svojej histórii, kultúrach, hodnotách môže Európa nájsť všetky lieky, ktoré potrebuje. Túto službu prijímam s odhodlaním pracovať pre národy Európy. Pamätajúc na slová žalmistu, že „ak Pán nestavia dom, márne sa namáhajú tí, čo ho stavajú“ (Žalm 127) rád by som slúžil v tomto poslaní v prospech ľudí Európy ohlasovaním Božieho milosrdenstva a Božieho zjavenia, ktoré sú zosobnené v Ježišovi Kristovi“.

Menovanie generálneho vicesekretára je v kompetencii predsedníctva podľa štatútov CCEE. Takéto menovanie sa udeľuje na päť rokov, ktoré sa môžu obnoviť.

Životopisné údaje

Martin Michalíček (narodený 18. augusta 1974) bol vysvätený na kňaza pre Nitriansku diecézu roku 1999. Filozofické a teologické štúdiá absolvoval v Nitre na Univerzite Komenského roku 1999, pričom od roku 1993 do 1995 študoval na univerzite v Salzburgu. Roku 2005 dosiahol licenciát z katechetiky na Pápežskej saleziánskej univerzite v Ríme a následne doktorát z katechetiky na Univerzite Komenského v Bratislave (2008). Od roku 2007 vyučuje v kňazskom seminári v Nitre; v období 2008 – 2017 bol riaditeľom Diecézneho katechetického úradu v Nitre a od roku 2015 riaditeľom Biskupského úradu v Nitre. Od januára 2018 je generálnym vicesekretárom CCEE. Hovorí nemecky, taliansky a anglicky. *Zdroj: CCEE a TKKBS*

snímka: CCEE

Mladí z celého Slovenska na prelome rokov spolu kľačali a adorovali

Počas piatich dní, od 28. decembra 2017 do 1. januára 2018, sa v Pavlovciach nad Uhom konalo silvestrovské stretnutie, ktoré pripravilo Pastoračné centrum Anny Kolesárovej vo Vysokej nad Uhom. Takmer 300 mladých sem prišlo zakončiť starý rok duchovnou obnovou a ten nový začať v tichu adoráciou. Témou tejto púte bol Život za hranicami.

Program začali vo štvrtok svätou omšou, po ktorej nasledovalo prvé zoznamovacie stretnutie v skupinkách. V piatok sa mladým prihovorila sr. Rudolfa Mária Ondrušová, ktorá hovorila o živote na misiách nielen za hranicami Slovenska, ale Európy. Strávila totiž 3 roky v Kamerune. Popoludní nechýbala púť do Vysokej nad Uhom k hrobu Božej služobnice Anny Kolesárovej. Po ňom si mohli mladí pozrieť Pastoračné centrum a vrátili sa do školy na svätú omšu a večer modlitieb v duchu Taizé. Ten viedol Dušan Škurla, koordinátor Apoštolátu ochrany života v Košickej arcidiecéze.

V sobotu si pre mladých prichystal prednášku Rudolf Smoter, ktorý absolvoval štúdiá médií v Ríme. Vyzval mladých rozvíjať kritické myslenie, vďaka nemu prekračovať hranice a získať nadhľad. Popoludní už nasledovali prípravy na silvestrovský večer. Každý si mohol vybrať jednu zo skupiniek, ktoré sa spoločne podieľali na silvestrovskom večeri. Mohli si vybrať orieškárov, ktorí pripravovali malé prekvapenia v podobe citátov, stravovaciu, upratovaciu či koledníckú skupinku, ktorá sa postarala o program pred silvestrovskou večerou alebo tvorivú, ktorá skrášľovala priestory telocvične a jedálne. Večer pripravili živý Betlehem spojený so svedectvami na tému vzťahov.

Silvestrovský deň začali svedectvom Juraja Sedláčka z UPC Trenčín. Ten sa podelil o svoje prekročenie hraníc počas choroby, pobytu v nemocnici či štúdií a písania knihy Otcovské rany. Po každej prednáške nasledovalo zdieľanie v skupinkách a dialógy s hosťami. Popoludní pokračovali v prípravách, ktoré vyvrcholili svätou omšou, písaním listov vďaky a adoráciou. Koniec starého a začiatok nového roka prežili mladí na kolenách pri chválach a vďakách za uplynulý rok a prosbách do budúceho roka. Po nej nasledovala tanečná zábava až do skorých ranných hodín.

Ako sa vo štvrtok začala táto púť svätou omšou, tak sa aj v pondelok ňou ukončila a mladí sa rozišli do svojich domovov po celom Slovensku s rozhodnutím každý deň prekračovať svoje vlastné hranice vo vzťahu k Bohu a blížnym.

TK KBS informovala Veronika Andrejková

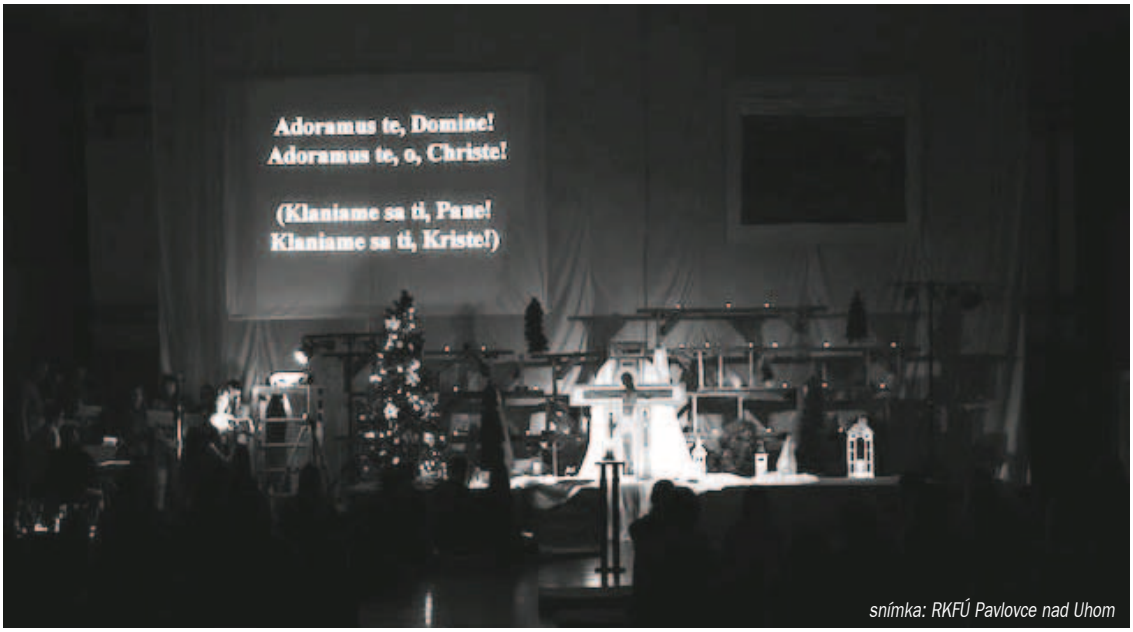

snímka: RKFÚ Pavlovce nad Uhom

Aliancia za rodinu:

Prezident zavádza!

Aliancia za rodinu vyhlasuje, že jej predstavitelia nikdy nepovedali ani jedno slovo nenávisti voči osobám, ktoré pociťujú príťažlivosť k rovnakému pohlaviu. Opakovane sme verejne deklarovali, že môžu byť veľkým prínosom pre spoločnosť, hoci majú iné poslanie ako založiť si rodinu.

Stanislav Gunčaga uviedol: „Pán prezident diskusiu zmeškal o viac ako dva roky. Spoločnosť diskutovala a diskusiu uzatvorili. Bohužiaľ pripomíname, že to bol práve on, ktorý tej najširšej možnej celospoločenskej diskusii v referende o téme bránil podaním na Ústavný súd SR. Pred dvoma rokmi sme priniesli pánovi prezidentovi viac ako 400 000 podpisov občanov pod petíciou za ochranu rodiny. Pán prezident sa neobťažoval s nami stretnúť a diskutovať. Preto jeho výzvu na diskusiu nepovažujeme za úprimnú. Názory extrémistov na rodinu sa u nás nepresadili. Očakávame od neho skôr diskusiu a výzvu na sfunkčnenie nefunkčného inštitútu referenda. Občania si sfunkčnenie referenda zaslúžia."

Peter Beňa doplnil: „Vyzývame pána prezidenta, aby začal riešiť problémy mladých rodín a viacdetných rodín, pretože v skutočnosti práve toto sú skupiny, ktoré sú v Slovenskej republike najviac ohrozené chudobou. Pán prezident nemal zabúdať na svoju úlohu povzbudzovať túto krajinu k tomu, aby sa prijali konkrétne opatrenia, ktoré odstránia najväčšie prekážky, ktorým rodiny čelia. Nutnosť živiteľov rodín opúšťať rodiny a cestovať za prácou, vysoké daňové zaťaženie rodín, nízky rodičovský príspevok a nízka podpora mladomanželov, keď si chcú riešiť bývanie."

Anton Chromík vyhlásil: „Pán prezident zavádza, keď hovorí o domnelej krutosti nášho zákona. Potom je zákon krutý aj k manželom. Prístup k informáciám o zdravotnom stave má manžel iba vtedy, keď dá na to ten druhý súhlas. V ostatných prípadoch manželia potrebujú rovnaké plnomocenstvo. Platí predsa lekárske tajomstvo a právo osoby na uchovanie súkromia ohľadom zdravotného stavu.

Občiansky zákonník aj Trestný zákon jasne hovorí, že aj iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne pociťovala ako vlastnú ujmu. Nie je preto pravdou tvrdenie prezidenta, že nemajú možnosť vystupovať ako osoby blízke. Praktické otázky spojené s bývaním a dedením si môžu riešiť rovnako ako iné osoby, ktoré sú si navzájom blízke a tiež nemajú právo vstúpiť do manželstva ako napríklad sestry, či iní blízki príbuzní.

Pán prezident vyzýva k racionalite. Vyzývame aj my jeho k racionalite. Jeho dieťa má právo na otca a mamu. Prečo toto právo chce odopierať iným deťom? Veď nemôže nevidieť, kam viedli registrované partnerstvá v Rakúsku. Aj tu najskôr povolili iba registrované partnerstvo bez adopcií. Následne ich súdy prinútili k adopciám. A len pár dní dozadu v Rakúsku to neboli občania, ale nevolené sudcovské elity, ktoré zrušili právnu úpravu manželstva ako zväzku medzi mužom a ženou. Takýto typ „diskusie", kde budú rozhodovať iní, si u nás neprajeme!

Manželstvo nie je poukážkou na práva a výhody, ale je výnimočným zväzkom muža a ženy pre rodenie a výchovu detí. Rovnosť, rešpekt a láska podporuje jedinečnosť manželstva. Aká by to bola rovnosť, ak by všetci mali nárok na poľnohospodárske dotácie, bez ohľadu na to, či sejú alebo nesejú? Aký by to bol rešpekt, ak by sme nerešpektovali právo detí poznať svojho otca a mamu? Bola by to láska, ak by sme priali druhému životný štýl, ktorý mu škodí?

Aliancia za rodinu vyzýva pána prezidenta, aby rozlišoval medzi právom na súkromie a právom na rodinu. Vyzývame ho, aby neporovnával rodinu s akýmkoľvek iným súkromným vzťahom. Spoločnosť neuznáva žiadne iné zväzky lásky (vzťah priateľov, vzťah sestier, vzťah bratrancov) ako manželstvo aj preto, že rešpektuje právo na súkromie, do ktorého štát nezasahuje a nemá racionálny dôvod ho regulovať. Spoločnosť manželstvo reguluje, podporuje a uznáva, lebo plní úlohy, ktoré presahujú jeho súkromný rozmer. Spoločnosť má záujem na tom, aby prežila, aby sa v nej rodili deti. Najlepšie túto úlohu a potreby detí môžu naplniť biologickí rodičia dieťaťa v manželstve.

https://aktualne.centrum.sk/slovensko/politika/kiska-otvara-kontroverznu-temu-chce-zacat-diskusiu-pravnej-ochrane-parov-rovnakeho-pohlavia.html

„Dám ti múdrosť a poučím ťa o ceste, ktorou máš kráčať...“ (Ž 32,8)

Otče, prosím Ťa, skrze tvojho Syna Ježiša Krista a v Tvojom Svätom Duchu, aby som bol poslušný tvojej vôli. Aby som porozumel Tvojmu slovu, lebo len v Tebe je pravé poznanie a život. Pane, prosím, daj mi silu, aby som ťa mohol poznávať, chváliť a vyznávať tvoje Meno pre tvoju veľkú lásku. Bože, nenechaj ma vymýšľať si obrady a rituály, ani žiadne bremená si pridávať, chcem len, aby som mohol byť pri tvojich nohách, a počúvať tvoj hlas. Ty si povedal Marte: „Zháňaš sa po mnohých veciach, ale len jedno je treba.“ Preto dopraj mi pokoj, aby som sa mohol stíšiť, v chudobe a čistote pred tebou pokoriť a počúvať Tvoj hlas, aby som mohol podľa toho žiť v pracovitosti a trpezlivosti. Zbav moje srdce strachu, stvor vo mne ducha odvážneho, aby som mal pravú vieru, pevnú nadej a dokonalú lásku. Pretože bez Teba, sa nezmôžem na nič.

Dal si nám pocítiť lásku a tým si si nás privinul k sebe, bez nej hynieme ako zem bez vody. Ale my aj napriek tomu všetkému, čo si pre nás urobil a stále robíš od stvorenia sveta, Ťa tak často opúšťame a zaujatí sebou ideme za falošnými túžbami a chceme sa Ti vyrovnať. Utekáme od Teba preč, ako sa len dá a takí sme všetci. Keď potom vyčerpaní zoslabneme a zomierame v hriechoch, voláme na Teba: „Bože, kde si?“ Ale tak veľmi sme sa vzdialili od teba, že si už ani nepamätáme tvoj hlas a nevieme, akým smerom Ťa hľadať.

Preto nespúšťaj nás z očí a stále nás priveď k sebe, čo sa len na krátko vzdialime. *j. g.*

snímka: internet

Pozvánka pre mladých

Biblia a mládež: Mladí, viera a rozlišovanie povolania

Centrum pre štúdium biblického a blízkovýchodného sveta v Košiciach pozýva 15. 2. 2017 na interdisciplinárnu konferenciu Biblia a mládež: Mladí, viera a rozlišovanie povolania, ktorá chce reflektovať impulzy pripravovanej Biskupskej synody 2018 „Mladí, viera a rozlišovanie povolania“ a exhortácie Verbum Domini: „V období mladosti sa totiž nezadržateľne a úprimne vynárajú otázky o zmysle života a zameraní vlastnej existencie. Na tieto otázky vie dať pravú odpoveď len Boh. … Musíme pomáhať mladým, aby nadobudli dôverný a blízky vzťah k Svätému písmu, aby sa stalo akoby kompasom ukazujúcim cestu, ktorou majú kráčať. … Potrebné je, aby sa Božie slovo prezentovalo aj s jeho dosahom na povolania a aby tak pomáhalo mladým orientovať sa v ich životných rozhodnutiach, a to aj smerom k úplnému zasväteniu sa (Verbum Domini, 104). Medzi pozvanými prednášajúcimi bude aj Tibor Haluška, SDB, ktorý poukáže na biblický vzorec duchovného vývoja osobnosti cez príbehy patriarchov v biblickom poradenstve a Ján Kulan, ktorý predstaví tému rozlišovania povolania mladých vo svetle kresťanskej antropológie a psychológie. Konferencia sa uskutoční v čase od 9:00 do 12:00 h v átriu Teologickej fakulty KU, Hlavná 89. Vstup je voľný. Viac info na www.biblia.rimkat.sk.

Ahoj, kamaráti!

Ani sme sa nenazdali, Vianoce sú už za nami a zas sa musíme naučiť písať správny rok v dátume. Prázdniny sa skončili a vy už ste, verím, plne oddýchnutí nabehli do škôl. Určite vás čaká ešte pár polročných písomiek a skúšaní, no verím, že si ešte nájdete čas na prečítanie prvej detskej rubriky v tomto roku.

Svätec mesiaca sv. Ján Bosco

Don Bosco (nazývaný medzi ľuďmi) má sviatok 31. januára. Narodil sa 16. augusta 1815 v malej horskej osade Becchi v Taliansku. Ako deväťročnému sa mu snívalo, že videl mnoho detí, ktoré vrieskali, kliali a vystrájali nezbednosti. Videl sa tam aj on sám. Najskôr im dohováral, no potom sa medzi nich vrhol a začal ich mlátiť, aby prestali. Zrazu sa k nemu priblížila záhadná postava, ktorá mu povedala: „Nie tak! Nie násilím! Iba láskavo, ak si chceš získať ich priateľstvo!" On si dal povedať a zrazu boli huncúti krotkí ako baránky. Hlas tajomnej postavy mu ďalej povedal: „Vezmi si svoju pastiersku palicu a zaveď ich na pašu. Neskôr pochopíš zmysel tohto videnia." A tak sa aj stalo.

V dospelosti sa stal diecéznym kňazom. Pár mesiacov po vysviacke začal okolo seba zhromažďovať chlapcov, uličníkov, o ktorých sa nikto nestaral. Zakrátko mal okolo seba don Bosco niekoľko sto chlapcov. S pomocou dobrodincov sa mu podarilo zakúpiť dom – domov pre týchto chlapcov v Turíne. Jeho matka Margita sa stala gazdinou nielen pre neho, ale aj pre chlapcov. Postupne pribudli ďalšie budovy, kostol, zriadili sa základná a odborné školy s dielňami. Don Bosco založil tiež kníhtlačiareň, ktorá doteraz funguje a patrí k najväčším a najmodernejším v Taliansku. On sám napísal niekoľko kníh.

18. decembra 1859 založil spolu s donom Alasonattim spoločnosť saleziánov (schválená bola až 1. marca 1869). Za hlavnú patrónku si vybrali Pannu Máriu, Pomocnicu kresťanov. Jej je aj hlavný chrám saleziánskej spoločnosti, ktorý postavil v Turíne. V roku 1872 založil spolu s Máriou Dominikou Mazzarellovou ženskú rehoľnú spoločnosť, ktorú pomenovali Dcéry Panny Márie Pomocnice. Ich hlavnou náplňou bola starosť o výchovu dievčat.

Ešte za jeho života sa saleziáni rozšírili do mnohých krajín sveta. Don Bosco zomrel v Turíne 31. januára 1888 ako sedemdesiatdvaročný. Na jeho pohrebe sa zúčastnilo vyše stotisíc ľudí. Za svätého bol vyhlásený v roku 1934.

pripravila: Paula Mihoková

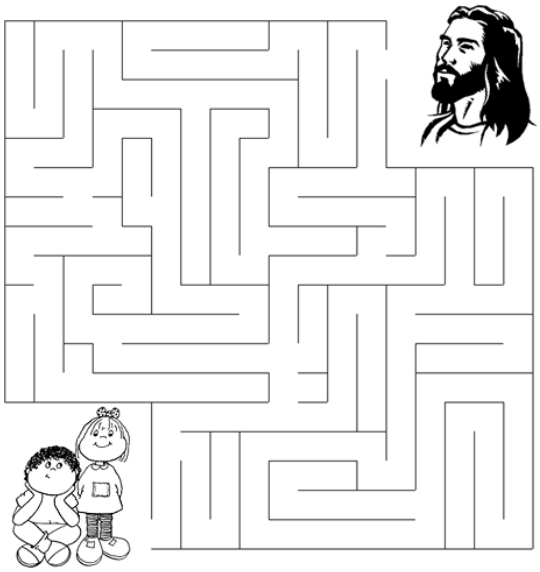

Zdroje: www.omalovanky.sk; www.zivotopisysvatych.sk

„Nechajte deti prichádzať ku mne a nebráňte im, lebo takým patrí Božie kráľovstvo" (Mk 10,14). Akou cestou sa deti dostanú k Ježišovi?

ÚVODNÉ MOTTO:
Múdri ľudia vedia, že pravá láska dokáže čakať.
Najlepšia a najkrajšia Božia cesta je nechať si sex až do manželstva.
Je potrebné pomáhať mladým, aby žili v čistote, pokiaľ prijmú naše rady. Ale verím, že modlitbou za nich nič nepokazíme.

MÁŠ PROBLÉM...

rubriku pripravuje
MUDr. Blažej Vaščák

Aký je ideálny postoj lásky?

Ideálny, nedosiahnuteľný a dokonalý príklad postoja lásky vidíme v postoji Stvoriteľa k svojmu stvoreniu. Dokonalú lásku môže človek zakúsiť len od Boha. Uskutočňovať lásku je náročné, avšak aj napriek tomu sme k tomu povolaní.

Náročná je láska manželky k manželovi, ktorý ju opustil, podobne ako láska učiteľa k nepríjemným žiakom, či láska lekára k nevďačným a náročným pacientom. V takýchto prípadoch ide o lásku Otca k márnotratnému synovi. Takýto postoj lásky má však veľkú moc premeniť toho, koho milujeme. A ak k nej pridáme ešte vytrvalú modlitbu, môžu sa diať zázraky, ako napríklad v živote svätej Moniky, ktorá sa dlho (18 rokov) modlila za svojho syna Augustína.

Nesmieme zabúdať, že ten, koho milujeme, má slobodnú vôľu a že ani modlitba ho nemôže prinútiť k zmene. Dokonca ani Pán Boh, ktorý dal človeku slobodnú vôľu, si neponechal „právo“ prinútiť človeka ku konaniu dobra a násilím ho zastaviť pred konaním zla.

Veľa nerozumných ľudí to Bohu vyčíta: „Ako mohol Boh dovoliť...? Ak to dopustil, tak v neho neverím!“ Ba stretávame sa s ešte nelogickejším zmýšľaním: „Ak to Boh dopustil..., znamená to, že neexistuje!“

Tu sa však vynára iná myšlienka: Ak si Boh natoľko vážil slobodnú voľbu človeka, že si neponechal právo prinútiť ho k dobru, potom ani diabol nemá moc prinútiť človeka konať zlo. Toto je veľmi optimistická pravda. Zlý duch nás môže len pokúšať prostredníctvom klamstva a lží, ale nemôže nás k ničomu prinútiť. Je však inteligentnejší ako človek a preto bojujme proti nemu nie svojou múdrosťou a mocou, ale Božou mocou a múdrosťou. A utekajme od každého diablovho pokušenia, lebo s ním boj nevyhráme zo svojej moci!

Držme sa preto nášho Boha užívaním sviatostí a tiež Panny Márie, aby sme bezpečne napredovali po ceste vedúcej k plnosti šťastia, čiže k svätosti. Zatúžme byť svätými, lebo do neba sa nič (a nik) nečisté nedostane.

Ilustračná snímka: M. Magda

Trampoty v manželstve

119. Manželia musia v sebe lásku rozvíjať

O láske sa napísalo veľmi veľa. A je to správne, pretože táto téma je aktuálna pre každého. Život človeka totiž nemá bez lásky zmysel. Sv. Pavol v hymne na lásku napísal, že „láska nikdy nezanikne a že keby nemal lásku, bol by ako zuniaci cimbal...“ (1 Kor 13, 1.8). Ak dodáme, že Boh je láska a aj jediný prameň lásky, získame obraz opravdivej lásky, bez ktorej nemôže byť nikto skutočne šťastný. Bez opravdivej lásky sa môžeme len zabávať, vyrábať „atrapy lásky“, zdanie „šťastia“ a klamať seba samých, že sa nám v živote darí.

Človek je stvorenie obdarené schopnosťou milovať, avšak musí lásku v sebe rozvíjať a rásť v nej. Ak sa vyjadríme odborne - človek sa rodí neintegrovaný (poznačený dedičným hriechom) a je pozvaný prijať námahu integrácie, námahu sebarozvoja a vnútorného rastu. Táto námaha ho má priviesť k vnútornej slobode, k vyvoleniu si dobra a k zavrhnutiu zla, bez ohľadu na okolnosti, čo ho v konečnom dôsledku môže niekedy stáť aj život.

Pre vedomý proces integrácie nevyhnutne potrebujeme hierarchiu hodnôt (tzv. os integrácie), ktorá nám umožní rozlíšiť, čo je dobré a čo zlé. Veriaci katolík sa nachádza vo výhodnej pozícii, pretože má k dispozícii spoľahlivú a neomylnú hierarchiu hodnôt. Ten, kto nás stvoril, nás pozná a miluje viac, ako sme schopní milovať seba samých a zjavil nám hierarchiu hodnôt tým, že nám dal najdôležitejšie prikázanie lásky k Bohu a k blížnym. Podrobnejšie ho vysvetlil v desiatich prikázaniach, ktoré sú akýmsi návodom na obsluhu človeka, čiže smerovkami na ceste k šťastiu. Ďalšie usmernenia nájdeme v ôsmich blahoslavenstvách, veď slovo „blahoslavený“ znamená „šťastný“. Žijeme preto, aby sme boli šťastní na zemi a aby sme neskôr „plynule“ prešli do večnej blaženosti.

Šťastie na zemi a v nebi si navzájom neodporujú. Protirečenie existuje len medzi hriechom a spá-

ilustračná snímka: M. Magda

sou. Hriech je príjemným len chvíľu, v dlhodobej perspektíve ničí človeka a jeho šťastie aj pozemské.

Vráťme sa však k procesu vnútornej integrácie. Máme k dispozícii dva nástroje: námahu spojenú so sebavýchovou a sviatostnú milosť. Ľudia, ktorí opustili Boha a Cirkev (jedinú sprostredkovateľku sviatostnej milosti), sa veľmi ochudobnili tým, že sa zriekli zadarmo danej milosti. Námahu spojenú so sebavýchovou možno stručne vyjadriť slovami: Rob dobro a vyhýbaj sa zlu!

Pomôžu nám v tom dve schopnosti, ktoré nám Boh dal: rozum a slobodná vôľa. Rozum vybavený prijatou hierarchiou hodnôt nám slúži na rozlišovanie toho, čo je dobré a čo zlé. Vo svete presýtenom klamstvom, manipuláciou a zvelebovaním rôznych ideológií zla to vôbec nie je ľahké. Vôľa nám zas pomáha pri rozhodnom uskutočňovaní neraz náročného dobra, ktoré nás môže stáť veľa a zároveň nám pomáha. Rozhodne odmietnuť vábivé zlo, ktoré sa často javí ako príjemné, výhodné a pohodlné. Rozum a vôľa si však vyžadujú ustavičný tréning. Rozum trénujeme pomocou rozmýšľania, uvažovania a vytvárania úsudkov. Veľmi dôležité je, aby sme pritom používali pravdivé informácie. Ani tá najdokonalejšia myseľ nevytvorí správne úsudky a hodnotenia, ak má k dispozícii mylné údaje. Informatici lakonicky hovoria: „odpad pri vstupe" - "odpad pri výstupe“.

Vôľu si zas formujeme prostredníctvom vedome prijatej askézy tým, že sa dobrovoľne zriekneme neraz aj príjemného dobra preto, aby sme raz v hodine skúšky boli schopní odolať vábivému pokušeniu zla. Keď si plánujeme stratégiu premeny seba samých, musíme to rozložiť na dobre naplánované, po sebe nasledujúce kroky - skutky, ktoré nás budú premieňať, ak ich budeme konať svedomite a vytrvalo. „Dobrá vôľa bez skutkov je neplodná.“ Ba dokonca frustrujúca v prípade, že sa nám nepodarí to, po čom sme tak „krásne túžili“.

Človeka nezmenia túžby, ale skutky. Skutky prinášajú ovocie. Čím viac dobrých skutkov, tým viac sa človek stáva lepším. Po ovocí možno spoznať človeka, jeho úmysly a hodnotu jeho skutkov. Napríklad: Ako pôsobí milosť v živote človeka? Ľudia, ktorí sa zúčastňujú na svätej omši každú nedeľu, sa rozvádzajú 25-krát zriedkavejšie, ak sa spolu modlia každý deň, rozvádzajú sa 750-krát zriedkavejšie ako je priemer.

Nábožnosť otca a dobrý vzťah s ním je najlepším zabezpečením pred životným poblúdením detí. Na druhej strane podiel pôsobenia milosti - ako ukazuje sám život - býva veľmi veľký.

MUDr. Vaščák Blažej

Stalo sa:

• 15. 12. 2017 začal deviatnik pred narodením Ježiša Krista, ktorý sa modlieval po rodinách

• 17. 12. v nedeľu bolo pri sv. omši v Ovčí o 9:00 h a vo Víťaze o 10:30 h požehnanie a vyslanie našich koledníkov, ktorí sa aj v minulom roku zapojili do koledníckej akcie Dobrá novina

• 25. 12. v pondelok sme slávili jeden z najväčších prikázaných sviatkov - Narodenie Pána Ježiša

• 25. a 26. 12. naši mladí chodili po koledovaní v popoludňajších hodinách; výťažok z koledovania Dobrej noviny išiel na podporu rozvojových projektov v krajinách východnej Afriky

• 31. 12. na Silvestra bol otvorený kostol od 23:30 h do polnoci pre tých, ktorí chceli privítať Nový rok pred Sviatosťou; o 24:00 h bolo eucharistické požehnanie

• 1. 1. 2018 slávnosť Bohorodičky Panny Márie - prvý deň v roku bol prikázaným sviatkom

• 6. 1. slávnosť Zjavenia Pána, ľudovo nazývaný Traja králi; v tento deň bolo pri sv. omšiach požehnanie „Trojkráľovej vody“ a popoludní požehnanie domov

• 7. 1. touto nedeľou Krstu Pána sa končilo vianočné obdobie a začalo sa obdobie cez rok

• 13. 1. v sobotu ráno po sv. omši bolo stretnutie členov modlitbovej skupiny sv. Pátra Pia vo farskom kostole

Stane sa:

• 18. - 25. 1. 2018 - Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov

• 21. 1. v nedeľu po sv. omšiach bude zbierka pre pastoráciu mládeže ACM/UPC

• 21. 1. v nedeľu popoludní o 14:30 h v kostole vo Víťaze bude prezentácia o Sv. zemi s dôležitými informáciami, ktoré nám podá Štefan Novotný, rektor seminára v Košiciach, ktorý robí aj sprievodcu po Sv. zemi

• 24. 1. - deň celodennej poklony v našej farnosti

• 2. 2. Obetovanie Pána (Hromnice) - 40 dní od Narodenia Pána Ježiša; pri svätých omšiach bude požehnanie sviec - hromničiek

• 3. 2. - prvé stretnutie snúbeneckej školy, ktoré bude v sobotu večer o 18:00 h na fare v katechetickej miestnosti, kde sa dohodnú termíny náuk; účasť snúbencov povinná

• 12. a 13. 2. pri príležitosti 26. Svetového dňa chorých bude v pondelok 12. februára 2018 pri večernej sv. omši v Ovčí pomazanie chorých; vo Víťaze bude udelená táto sviatosť v utorok 13. februára pri večernej sv. omši

Stalo sa v roku 2017

• 1. 1. 2017 sme slávili sviatok Bohorodičky Panny Márie - prvý deň v roku je prikázaným sviatkom

• 6. 1. slávnosť Zjavenia Pána, ľudovo nazývaný Traja Králi, prikázaný sviatok; v tento deň bolo požehnanie „Trojkráľovej vody" pri sv. omšiach a popoludní požehnanie domov

• 8. 1. nedeľa Krstu Pána; touto nedeľou sa končilo vianočné obdobie a začalo sa obdobie cez rok

• 18. - 25. 1. 2017 bol Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov

• 22. 1. bola v nedeľu po sv. omšiach zbierka na pomoc kresťanom po zemetrasení v Taliansku

• 24. 1. deň celodennej poklony v našej farnosti; Sviatosť bola vyložená vo Víťaze do 18:00 h, v Ovčí do 17:00 h; zakončili sme ju Eucharistickým požehnaním

• 2. 2. Obetovanie Pána (Hromnice) - 40 dní od Narodenia Pána Ježiša; pri svätých omšiach boli požehnané sviece - hromničky

• 4. 2. v sobotu o 18:00 h bolo prvé stretnutie nahlásených párov na snúbeneckú školu v katechetickej miestnosti na fare

• 10. 2. pri príležitosti 25. Svetového dňa chorých (11. 2.) bolo v piatok pri večerných svätých omšiach vo Víťaze aj v Ovčí pomazanie chorých

• 1. 3. Popolcovou stredou sme začali 40-dňové pôstne obdobie; v tento deň sme sa postili od jedla a zdržiavali sa mäsitého pokrmu

• 3. 3. v piatok sme začali krížové cesty v pôstnom období; v Ovčí o 16:30 h a vo Víťaze o 18:00 h a v nedeľu vo Víťaze o 14:30 h a v Ovčí o 13:30 h

• 5. 3. bola po sv. omšiach jarná zbierka na charitu

• 10. 3. v piatok sme začali deviatnik k sv. Jozefovi, ženíchovi Panny Márie

• 20. 3. v pondelok sme slávili preložený sviatok sv. Jozefa, ženícha Panny Márie z nedele 19. marca

• 25. 3. v sobotu sme slávili sviatok Zvestovania Pána

• 9. 4. na Kvetnú nedeľu pri druhej sv. omši o 10:30 h sme sa stretli pri kostole sv. Ondreja, kde bolo požehnanie ratolestí, potom sme išli v sprievode do kostola sv. Jozefa, kde začala slávnostná sv. omša

• 13. - 15. 4. sme slávili veľkonočné Trojdnie - slávenie najväčších sviatkov našej spásy

• 14. 4. bola krížová cesta vo Veľký piatok doobeda vo Víťaze o 11:00 h; začali sme ju pred kostolom sv. Ondreja a šli sme smerom k cintorínu, kde sme ju ukončili; v Ovčí začala krížová cesta o 13:00 h v kostole

• 14. 4. na Veľký piatok sme začali deviatnik pred sviatkom Božieho milosrdenstva; pomodlili sme sa ho v kostole pred obradmi

• 16. 4. slávili sme najväčší cirkevný sviatok - Zmŕtvychvstanie nášho Pána Ježiša Krista

• 23. 4. v nedeľu na sviatok Božieho milosrdenstva sme sa o 15:00 h v kostoloch pomodlili slávnostnú modlitbu v hodine milosrdenstva pred vyloženou Sviatosťou Oltárnou

• 1. 5. v pondelok sme slávili odpustovú slávnosť v našom farskom kostole, zasvätenom sv. Jozefovi, robotníkovi; slávnostnú sv. omšu o 10:30 h celebroval Juraj Jurica, výpomocný duchovný, pedagóg TF KU v Košiciach

• 2. 5. a 3. 5. bola v našej farnosti putovná socha Panny Márie Fatimskej, ktorá putovala po dekanáte

• 6. 5. v sobotu sme boli na 13. púti rádia Lumen do Sanktuária Božieho milosrdenstva v Krakove; hlavným celebrantom a kazateľom bol spišský diecézny biskup Mons. Štefan Sečka

• 7. 5. na 4. veľkonočnú nedeľu - nedeľu Dobrého pastiera bola po svätých omšiach zbierka na kňazský seminár sv. Karola Boromejského v Košiciach

• 14. 5. na 5. veľkonočnú nedeľu bola o 10:30 h sv. omša v Doline

• 17. 5. v stredu sa uskutočnila exkurzia do výrobne hostií v Prešove pre prvoprijímajúce deti z našej farnosti

• 19. 5. v piatok po sv. omši bolo stretnutie všetkých birmovancov (aj z Ovčia) v kostole vo Víťaze

• 20. 5. v sobotu bola v našej farnosti celodenná poklona Najsvätejšej Sviatosti Oltárnej; vo farskom kostole vo Víťaze od 7:30 do 13:00 h a vo filiálnom kostole v Ovčí od 14:00 do 17:00 h

• 25. 5. sme slávili Nanebovstúpenie Pána, prikázaný sviatok

• 28. 5. na siedmu veľkonočnú nedeľu bolo vo filiálnej obci v Ovčí v kostole sv. Barbory 1. sväté prijímanie detí; pri slávnostnej svätej omši o 10:30 h po prvý raz prijalo Pána Ježiša 6 detí - Bernadetka, Patrik, Katarína, Esterka, Barborka a Sebastián

• 4. 6. v nedeľu Zoslania Ducha Svätého v našom farskom kostole sv. Jozefa, robotníka vo Víťaze bolo 1. sväté prijímanie detí; pri slávnostnej svätej omši o 10:30 h po prvý raz prijalo 20 detí Pána Ježiša v Eucharistii

• 10. - 18. 6. boli po 15 rokoch v našej farnosti ľudové misie, ktoré viedli bratia redemptoristi na čele s p. Michalom Zamkovským; týmito misiami sme sa duchovne pripravovali na 20. výročie vzniku našej farnosti, ktorú zriadil otec arcibiskup Mons. Alojz Tkáč 1. 7. 1997

• 29. 6. v stredu bol prikázaný sviatok sv. Petra a Pavla, apoštolov

• 30. 6 v piatok bol záver školského

roka, ktorý deti zo Základnej a Materskej školy ukončili ďakovnou svätou omšou Te Deum vo Víťaze o 8:00 h a v Ovčí o 9:00 h

• 1. 7. v sobotu ráno o 5:00 h vo Víťaze bolo požehnanie peších pútnikov na odpust do Levoče

• 1. 7. v roku 1997 vtedajší otec arcibiskup Mons. Alojz Tkáč dekrétom zriadil Víťaz ako samostatnú farnosť, ku ktorej parí aj filiálka Ovčie

• 2. 7. v nedeľu vyvrcholila odpustová slávnosť Návštevy Panny Márie na Mariánskej hore v Levoči slávnostnou svätou omšou o 10.00 h, ktorú celebroval J. Em. Kardinál Mauro Piacenza, hlavný pápežský penitenciár

• 2. 7. v daný deň bola po sv. omšiach zbierka na Dobročinné diela Svätého Otca

• 5. 7. v utorok na sviatok slovanských vierozvestov sv. Cyrila a Metoda sme oslávili 20. výročia založenia našej farnosti (1.7.1997), do ktorej patrí aj filiálka Ovčie, farským dňom; začali sme slávnostnou sv. omšou, ktorú celebroval Mons. Alojz Tkáč, emeritný arcibiskup; po sv. omši bolo pripravené pohostenie a kultúrny program pre všetkých ľudí

• 23. 7. v nedeľu bola hlavná odpustová slávnosť pri sv. Anne; slávnostnú sv. omšu o 10:30 h celebroval prof. ThDr. Jozef Jarab, PhD., rektor Katolíckej univerzity v Ružomberku

• 30.7. v nedeľu sme si po sv. omši v Ovčí a vo Víťaze o 10:30 h uctili relikviu bl. Zdenky Schelingovej; jej liturgickú spomienku sme v r. 2017 neslávili

• 7. 8. v pondelok bol dekanátny miništrantský futbalový turnaj v Jakubovanoch (farnosť Sabinov); začal sa sv. omšou o 8:00 h a pokračoval turnajom na miestnom ihrisku; naši miništranti z Víťaza získali 1. miesto v kategórii mladších žiakov a 3. miesto v kategórii starší žiaci

• 15. 8. v utorok sme slávili prikázaný sviatok Nanebovzatie Panny Márie sv. omšou v Doline o 17:00 h, ktorú celebroval d. o. František Stahovec, výpomocný duchovný

• 16. 8. v stredu večer prechádzali cez našu obec Ovčie pútnici z Michaloviec do svätyne Božieho milosrdenstva v Spišskej Novej Vsi, ktorú organizovali pallotíni; ubytovaní boli v rodinách u dobrodincov

• 21. - 23. 8. naši mladí animátori pripravili pre deti vo farnosti letný tábor; prvú noc spali deti vo viacúčelovej sále Obecného úradu, druhú noc z utorka na stredu spali deti doma, v stredu bol pripravený pre deti výlet do kontaktnej ZOO v Liptovskom Mikuláši; celý detský tábor sa niesol v duchu postáv Starého zákona

• 4. 9. v pondelok vzývaním Ducha Svätého - Veni Sancte sme začali nový školský rok 2017/2018 svätou omšou o 8:00 h vo Víťaze a o 9:00 h v Ovčí

• 8. 9. v piatok na sviatok Narodenia Panny Márie bola svätá omša v Doline o 17:00 h, ktorú celebroval Ľuboslav Hromjak, výpomocný duchovný v Spišskom Podhradí a zároveň cirkevný historik, ktorý pôsobí na Teologickom inštitúte v Spišskej Kapitule

• 15. 9. slávnosť Sedembolestnej Panny Márie sme slávili slávnostnou svätou omšou o 10:30 h v Doline

• 16. 9. v sobotu bola sv. omša na kopci Sľubica o 12:00 h, obetovaná za Jozefa Gregu a jeho rodinu

• 24. 9. v nedeľu v Ovčí bolo popoludní o 15:00 h požehnanie kríža za dedinou pod lesom, smerom na Roháčku, ktorý opravil kurátor Štefan Baloga

• 8. 10. v nedeľu bola slávnostná svätá omša v Doline o 10:30 h obetovaná za miestnych poľovníkov, ktorú celebroval Ivo Jakubík, farár z Raslavíc

• 15. 10. v nedeľu sa uskutočnila vo farskom kostole vo Víťaze ružencová duchovná obnova pri príležitosti 100. výročia založenia ružencového bratstva vo Víťaze

• 29. 10. v nedeľu chodili veriaci z filiálnej obce Ostrovany, farnosť Šarišské Michaľany na podomovú zbierku pre svoj kostol vo Víťaze

• 1. 11. v utorok na sviatok Všetkých svätých pri popoludňajšej pobožnosti na cintoríne v Ovčí bol požehnaný pamätník Martinovi Ondriášovi, prvému kňazovi z Ovčia, ktorý dala postaviť rodina zosnulého

• 28. 11. v utorok sme oslávili 16. výročie konsekrácie kostola sv. Ondreja vo Víťaze a 25. výročie konsekrácie farského kostola sv. Jozefa, robotníka vo Víťaze slávnostnými omšami

• 29. 11. v stredu sme oslávili 25. výročie konsekrácie filiálneho kostola sv. Barbory v Ovčí; v daný deň bola slávnostná sv. omša

• 30. 11. vo štvrtok bola odpustová slávnosť sv. Ondreja v starobylom kostolíku na Vyšnom konci, zasvätenom tomuto svätcovi; slávnostnú sv. omšu o 18:00 h celebroval otec Juraj Pigula, predstavený rehole sv. Augustína na Slovensku

• 2. 12. v sobotu o 11:00 h bola ďakovná sv. omša Martina Štofka, ekonóma nitrianskeho biskupstva; Martin Štofko je príbuzný zosnulého Imricha Ungvarského, bývalého kurátora a kostolníka vo Víťaze; na slávnosti sa zúčastnil aj nitriansky diecézny biskup Viliam Judák a ďalší kňazi a kanonici z nitrianskej diecézy

• 3. 12. na 1. adventnú nedeľu bola odpustová slávnosť sv. Barbory v Ovčí so slávnostnou sv. omšou o 10:30 h, ktorú celebroval Miloš Jalčák, kaplán v Zborove

- **8. 12. v piatok na slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie bola nočná adorácia v farskom kostole od 21:00 - 22:00 h**

• 15. 12. začal sa modliť deviatnik pred narodením Ježiša Krista rodinách

• 17. 12. v nedeľu bolo pri sv. omši v Ovčí o 9:00 h a vo Víťaze o 10:30 h požehnanie a vyslanie našich koledníkov, ktorí sa aj v minulom roku zapojili do koledníckej akcie Dobrá novina

• 25. 12. v pondelok sme slávili jeden z najväčších prikázaných sviatkov - Narodenie Pána Ježiša

• 25. a 26. 12. naše deti chodili po koledovaní v popoludňajších hodinách; výťažok z koledovania Dobrej noviny išiel na podporu rozvojových projektov v krajinách východnej Afriky

• 31. 12. na Silvestra bol otvorený kostol od 23:30 h do polnoci pre tých, ktorí chceli privítať Nový rok pred Sviatosťou; o 24:00 h bolo eucharistické požehnanie

Štatistika v roku 2017

	Krsty				Sobáše				Pohreby			
	VÍŤAZ	OVČIE	DOLINA	SPOLU	VÍŤAZ	OVČIE	DOLINA	SPOLU	VÍŤAZ	OVČIE	DOLINA	SPOLU
2017	**25**	**5**	**2**	**32**	**19**	**5**	**0**	**24**	**12**	**5**	**1**	**17**
	(ch 15, d 10)	(ch 3, d 2	(ch 1, d 1)	(m 19, ž 30)	-	-	-		(m 5, ž 7)	(m 5, ž 0)	(m 0, ž 0, d 1)	(m 10, ž 7)
2016	24	5	6	35	12	3	0	15	13	4	1	18
2015	23	13	3	39	13	7	0	20	13	6	1	20
2014	24	8	13	45	17	6	0	23	15	4	3	22
2013	25	11	12	48	11	4	0	15	19	5	0	24
2012	32	7	18	57	13	8	0	21	15	7	1	23
2011	11	3	11	25	12	3	0	15	18	15	1	34
2010	14	4	9	27	6	7	0	13	21	8	0	29
2009	19	6	13	38	6	7	1	14	10	5	1	16
2008	22	6	9	37	7	8	0	15	12	4	0	16
2007	20	3	12	35	9	2	0	11	12	8	0	20
2006	16	5	7	28	12	1	0	13	14	6	0	20
2005	23	3	11	37	9	5	0	14	9	2	0	11
2004	25	8	5	38	16	3	0	18	22	4	0	26
2003	20	6	10	36	9	6	0	15	17	9	0	26

Prijali sviatosť krstu v roku 2017

✸1. **Tomáš Jochman,** nar. 14.10.2016 (Víťaz - Müllheim, Švajčiarsko); ✸2. **Marek Pella,** nar. 22.12.2016 (Víťaz - Sabinov); ✸3. **Jozef Blizman,** nar. 2.12.2016 (Víťaz); ✸4. **Maxim Čech,** nar. 11.1.2017 (Víťaz); ✸5. **Filip Bako,** nar. 16.1.2017 (Víťaz); ✸6. **Dominik Degro,** nar. 15.1.2017 (Ovčie); ✸7. **Adam Holub,** nar. 15.10.2016 (Víťaz - Dolina); ✸8. **Dominika Šusterová,** nar. 30.3.2017 (Víťaz); ✸9. **Maxim Stašík,** nar. 4.4.2017 (Víťaz); ✸10. **Eliška Jurková,** nar. 6.4.2017 (Víťaz); ✸11. **Katarína Grivalská,** nar. 20.5.2017 (Víťaz); ✸12. **Jazmína Uličná,** nar. 2.5.2017 (Víťaz - Košice); ✸13. **Daniel Magda,** nar. 2.6.2017 (Víťaz); ✸14. **Júlia Adamová,** nar. 20.7.2017 (Ovčie); ✸15. **Tatiana Paprčková,** nar. 26.6.2017 (Víťaz - Bernolákovo); ✸16. **Tobias Čech,** nar. 6.8.2017 (Víťaz); ✸17. **Václav Řehák,** nar. 20.10.2016 (Víťaz - Hranica u Aše, CZ); ✸18. **Charlotte Skolodová,** nar. 15.8.2017 (Víťaz); ✸19. **Emma Kráľová,** nar. 28.8.2017 (Ovčie); ✸20. **Estera Kalejová,** nar. 3.7.2017 (Víťaz - Dolina); ✸21. **Katarína Lacková,** nar. 31.7.2017 (Víťaz - Široké); ✸22. **Maroš Krištofík,** nar. 6.9.2017 (Víťaz); ✸23. **Ela Doro,** nar. 6.7.2017 (Víťaz - Nový Jičín, CZ); ✸24. **Zachej Baloga,** nar. 18.9.2017 (Ovčie); ✸25. **Nathaniel Hudson,** nar. 7.3.2017 (Víťaz - Whitby, GB); ✸26. **Dávid Kovaľ,** nar. 9.9.2017 (Víťaz); ✸27. **Nela Lukáčová,** nar. 23.7.2017 (Víťaz); ✸28. **Štefan Foriš,** nar. 13.9.2017 (Víťaz - Široké); ✸29. **Oliver Mega,** nar. 7.7.2017 (Ovčie - Londýn, GB); ✸30. **Ľubomír Nemčík,** nar. 27.10.2017 (Víťaz); ✸31. **Tobias Uličný,** nar. 27.11.2017 (Víťaz); ✸32. **Jozefína Čačová,** nar. 8.10.2017 (Víťaz)

Vysvetlivky: (miesto krstu – bydlisko)

Vyslúžili si sviatosť manželstva v roku 2017

■ 1) 22. 4. 2017 vo Víťaze – **Pavol Dudinský** (Jamník) a **Erika Stašiková** (Víťaz); ■ 2) 6. 5. 2017 v Ovčí – **Stanislav Uličný** (Ovčie) a **Viktória Šimčíková** (Ovčie); ■ 3) 27. 5. 2017 v Ovčí – **Gabriel Maršal** (Malý Šariš) a **Antónia Jacová** (Ovčie); ■ 4) 3. 6. 2017 vo Víťaze – **Lukáš Kopčák** (Tulčík) a **Mária Anská** (Krížovany); • 5) 10. 6. 2017 v Ovčí – **Jaroslav Javor** (Víťaz) a **Anna Balogová** (Ovčie); ■ 6) 1. 7. 2017 vo Víťaze – **Peter Gomoľa** (Kluknava) a **Zuzana Michalovová** (Víťaz); ■ 7) 8. 7. 2017 vo Víťaze – **Martin Pacovský** (Víťaz) a **Anna Adamkovičová** (Víťaz); ■ 8) 15. 7. 2017 vo Víťaze – **Tomáš Jochman** (Müllheim, Švajčiarsko) a **Eva Jenčová** (Müllheim, Švajčiarsko); ■ 9) 28.7. 2017 vo Víťaze – **Ivan Tesák** (Dolná Trnavka) a **Cecília Miháľová** (Víťaz); ■ 10) 29. 7. 2017 vo Víťaze – **Juraj Šebest** (Fričovce) a **Miroslava Dutková** (Víťaz); ■ 11) 29. 7. 2017 vo Víťaze – **Martin Jura** (Lipany) a **Martina Adamkovičová** (Víťaz); ■ 12) 5. 8. 2017 vo Víťaze – **Marcel Ivanko** (Daletice) a **Slavomíra Stahovcová** (Víťaz); ■ 13) 26. 8. 2017 vo Víťaze – **Erik Dutko** (Široké) a **Marta Iskrová** (Víťaz); ■ 14) 2. 9. 2017 vo Víťaze – **Daniel Balucha** (Víťaz) a **Marianna Čechová** (Víťaz); ■ 15) 2. 9. 2017 vo Víťaze – **Lukáš Ižarik** (Drienica) a **Mária Galdunová** (Víťaz); ■ 16) 9. 9. 2017 vo Víťaze – **Lukáš Lipkoš** (Komarany) a **Michaela Adamkovičová** (Víťaz - Dolina); ■ 17) 23. 9. 2017 vo Víťaze – **Pavol Pekľanský** (Kluknava) a **Zuzana Mačugová** (Víťaz); ■ 18) 7. 10. 2017 vo Víťaze – **Martin Felčík** (Ľutina) a **Regína Štofaníková** (Víťaz); ■ 19) 21.10. 2017 vo Víťaze – **Lukáš Hudák** (Ovčie) a **Sabína Čechová** (Víťaz); ■ 20) 21. 10. 2017 vo Víťaze – **Tomáš Antol** (Pečovská Nová Ves) a **Simona Galdunová** (Víťaz); ■ 21) 28. 10. 2017 vo Víťaze – **Ján Karabinoš** (Trebišov) a **Patrícia Uličná** (Ovčie); ■ 22) 28. 10. 2017 v Ovčí – **Roman Iskra** (Ovčie) a **Mária Baranová** (Ovčie); ■ 23) 11. 11. 2017 vo Víťaze – **Marián Rušin** (Krompachy) a **Zuzana Čekaňáková** (Víťaz); ■ 24) 11. 11. 2017 vo Víťaze – **Patrik Vaľko** (Dúbrava) a **Dagmara Francová** (Víťaz)

Predišli nás do večnosti

† 3. 2. 2017 **Štefan Galdun,** 66r. (Ovčie); † 8. 2. 2017 **Stanislav Sabol,** 77r. (Víťaz); † 21. 2. 2017 **Mária Blizmanová rod. Jenčová,** 87r. (Víťaz); † 24. 2. 2017 **Regína Forišová rod. Novotná,** 77r. (Víťaz); † 23. 3. 2017 **Peter Magda,** 60r. (Víťaz); † 26. 5. 2017 **František Čech,** 82r. (Víťaz); † 9. 6. 2017 **Ján Jenča Bednárik,** 81r. (Ovčie); † 27. 6. 2017 **Františka Kundríková rod. Forišová,** 84r. (Víťaz); † 13. 7. 2017 **Filip Petko,** 70r. (Víťaz); † 12. 8. 2017 **Margita Galdunová rod. Iskrová,** 88r. (Víťaz); † 17. 8. 2017 **František Farkaš,** 86r. (Ovčie); † 4. 9. 2017 **Pavol Galdun,** 63r. (Víťaz); † 5. 10. 2017 **Helena Šimková rod. Kandrová,** 93r. (Víťaz); † 20. 10. 2017 **Anna Čechová rod. Čechová,** 86r. (Víťaz); † 4. 11. 2017 **Mária Petková,** 39r. (Víťaz); † 25. 11. 2017 **Štefan Farkaš,** 65r. (Ovčie); † 20. 12. 2017 **Štefan Šimčík,** 78r. (Ovčie)

Podrobný prehľad krstov v našej farnosti

Rok	Spolu	Rómovia	Rozdiel	Z toho - iní	Víťaz	Ovčie
1997	34	6	28	1	21	6
1998	34	2	32	-	24	8
1999	44	2	42	1	32	9
2000	44	6	38	-	31	7
2001	41	6	35	-	23	12
2002	47	12	35	2	24	9
2003	38	10	28	2	20	6
2004	40	5	35	2	25	8
2005	37	11	26	-	23	3
2006	31	7	24	3	16	5
2007	39	12	27	4	20	3
2008	40	11	29	1	22	6
2009	51	22	29	4	19	6
2010	36	9	27	9	14	4
2011	30	10	20	5	12	3
2012	57	18	39	5	27	7
2013	48	12	36	3	22	11
2014	45	13	32	5	19	8
2015	39	3	36	5	19	12
2016	35	6	29	4	24	5
2017	**32**	**2**	**30**	**9**	**17**	**4**

Prehľad bohoslužieb

		Víťaz		Ovčie	
15. 1.	Pondelok				
16. 1.	Utorok	**18:00**	za ZBP rodiny Francovej		
17. 1.	Streda			**17:00**	† Margita, Ján a za ich rodičov
18. 1.	Štvrtok	**7:00**	za ZBP Milana Prokopa		
19. 1.	Piatok	**18:00**	za ZBP Márie Jenčovej	**17:00**	† Margita a Karol Tichačkovci
20. 1.	Sobota	**7:00**	za ZBP rodín prístrešia „Lutterová“		
21. 1.	**3. nedeľa cez rok - B**	**7:30**	za farnosť	**9:00**	† Helena, Margita a Štefan Sabolovci
		10:30	60: Žofia Lacková		
22. 1.	Pondelok				
23. 1.	Utorok	**18:00**	† Vincent Jurčišin		
24. 1.	Streda			**17:00**	za ZBP rodín prístrešia „V kostole“
25. 1.	Štvrtok	**7:00**	† Mária Blizmanová		
26. 1.	Piatok	**18:00**	† Július a Alžbeta Berthótyovci	**17:00**	† Miroslav Kráľ
27. 1.	Sobota	**7:00**	za ZBP rodín prístrešia „Bolček“		
28. 1.	**4. nedeľa cez rok - B**	**7:30**	za farnosť	**9:00**	† Mária, Jozef, Anna a Františka
		10:30	† Mária a Peter, Filip a Mária		
29. 1.	Pondelok				
30. 1.	Utorok	**18:00**	† Ján a Žofia Magdovci		
31. 1.	Streda	**18:00**	50: Peter Baloga	**17:00**	za ZBP rodiny Petra Bednárika
1. 2.	Štvrtok	**7:00**	† Valent, Veronika a Pavol (390)		
2. 2.	**Obetovanie Pána**	**18:00**	70: Valentín Pacovský	**17:00**	za ZBP Vladimíra, Miroslavy, Márie a Petra
3. 2.	Sobota	**7:00**	za živých a mŕtvych členov RB	**17:00**	za živých a mŕtvych členov RB
4. 2.	**5. nedeľa cez rok - B**	**7:30**	za farnosť	**9:00**	† Štefan Galdun (výročná)
		10:30	75: Helena Jenčová a za jej rodinu		
5. 2.	Pondelok				
6. 2.	Utorok	**18:00**	† Marta Gondová		
7. 2.	Streda			**17:00**	† Anton Srholec, kňaz, Štefan a Veronika Balogovci
8. 2.	Štvrtok	**7:00**	za ZBP Miroslava		
9. 2.	Piatok	**18:00**	† Stanislav Sabol (výročná)	**17:00**	† Roman Haľko
10. 2.	Sobota	**7:00**	† Ondrej, Mária a Ondrej		
11. 2.	**6. nedeľa cez rok - B**	**7:30**	za farnosť	**9:00**	† Valent, Mária a Ján
		10:30	† Apolónia a Valentín Magdovci		

Vianoce vo Víťaze

Rodina Novotna, ktorá darovala vianočný strom do kostola

Spoločenstvo birmovancov, upratovačky a kurátor, ktorí ozdobili vianočný strom a pripravili kostol k sláveniu vianočných sviatkov

Spoločenstvo Stará Maša, ktorí pred polnočnou sv. omšou pripravili pobožnosť Hľadanie prístrešia

Päť skupín našich detí koledovalo v tohtoročnej Dobrej novine. Ďakujeme všetkým štedrým darcom!

Vianoce v Ovčí

Deti pri novom betleheme

Koledníci Dobrej noviny

Silvestrovský výstup na vrch Roháčka